

32001R0018(01)

L 10/24

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

2002.1.12.

**AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK 63/2002/EK RENDELETE
(2001. december 20.)**

a monetáris pénzügyi intézmények által a háztartások és a nem pénzügyi vállalatok betéeteire és hiteleire alkalmazott kamatlábakra vonatkozó statisztikákról

(EKB/2001/18)

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK KORMÁNYZÓTANÁCSA,

tekintettel az Európai Központi Bank által végzett statisztikai adategyűjtésről szóló, 1998. november 23-i 2533/98/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (1) bekezdésére és 6. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

(1) A Központi Bankok Európai Rendszere (KBER) feladatainak teljesítéséhez előírja a monetáris pénzügyi intézmények (MPI-k) által a háztartások és nem pénzügyi vállalatok betéeteire és hiteleire alkalmazott kamatlábakról szóló statisztikák készítését, amelyek fő célja, hogy az Európai Központi Banknak (EKB) átfogó, részletes és összehangolt statisztikai képet biztosítsanak az MPI-k által alkalmazott kamatlábak szintjéről és azok időbeli változásairól. E kamatlábak biztosítják a végső kapcsolatot a hivatalos kamatlábakban bekövetkező változásokból fakadó, a monetáris politika átvitelét szolgáló mechanizmusban, és így elengedhetetlen feltételei a részt vevő tagállamok monetáris folyamatainak megbízható elemzésének. Ugyanakkor a KBER-nek szüksége van a kamatlábak alakulására vonatkozó adatokra ahhoz, hogy hozzájáruljon az illetékes hatóságoknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére és a pénzügyi rendszer stabilitására vonatkozó politikájának zökkenőmentes folytatásához.

(2) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés (a továbbiakban: „Szerződés”) rendelkezései szerint és a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányában (a továbbiakban: „Alapokmány”) meghatározott feltételeknek megfelelően az EKB rendeleteket alkot a KBER – alapokmányban meghatározott, bizonyos esetekben pedig a Szerződés 107. cikkének (6) bekezdésében említett, a Tanács által elfogadott rendelkezésekben megállapított – feladatainak végrehajtásához szükséges mértékben.

(3) Az Alapokmány 5.1. cikke előírja az EKB számára, hogy a nemzeti központi bankok (továbbiakban: NKB-k)

segítségével gyűjtse be a KBER feladatainak teljesítéséhez szükséges statisztikai adatokat az illetékes nemzeti hatóságoktól vagy közvetlenül a gazdasági szereplőktől. Az Alapokmány 5.2. cikke úgy rendelkezik, hogy az NKB-k kötelesek a lehetséges mértékben végrehajtani az 5.1. cikkben meghatározott feladatokat.

(4) Szükséges lehet – és ez csökkentheti az adatszolgáltatási terhet –, hogy a tényleges adatszolgáltatóktól az NKB-k gyűjtsék be az EKB statisztikai adatszolgáltatási követelményeinek teljesítéséhez szükséges statisztikai adatokat, annak a szélesebb körű statisztikai adatszolgáltatási keretnek a részeként, amelyet az NKB-k saját felelősségi körükben alakítanak ki a közösségi vagy nemzeti jog vagy a fennálló gyakorlat szerint, és amely egyéb statisztikai célokat szolgál, feltéve hogy az EKB statisztikai előírásainak teljesítését nem veszélyezteti. Az átláthatóság elősegítése érdekében ilyen esetekben helyénvaló az adatszolgáltatókat tájékoztatni arról, hogy egyéb statisztikai célokra gyűjtenek adatokat. Konkrét esetekben a követelmények teljesítése érdekében az EKB támaszkodhat ilyen célból gyűjtött statisztikai adatokra is.

(5) A 2533/98/EK rendelet 3. cikke előírja az EKB számára, hogy az adatszolgáltatói körön belül határozza meg a tényleges adatszolgáltatókat, és csökkentse a legkisebbre a szóban forgó adatszolgáltatási terhet. Az MPI-k kamatláb-statisztikai szempontjából a tényleges adatszolgáltatókat vagy a teljes körűen összeírt, összes érintett MPI, vagy pedig az érintett MPI-k közül konkrét szempontok alapján kiválasztott MPI-k alkotják. Tekintettel az egyes részt vevő tagállamok MPI-szektorainak jellemzőire, a kiválasztási módszer végső eldöntése az NKB-kra hárul. A cél az adatszolgáltatási terhelés csökkentése magas színvonalú statisztikák biztosítása mellett. Az 5. cikk (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az EKB rendeleteket hozhat abból a célból, hogy meghatározza statisztikai adatszolgáltatási követelményeit, és azok benyújtására kötelezze a részt vevő tagállamok tényleges adatszolgáltatóit. A 6. cikk (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az EKB alkothat olyan rendeleteket, amelyek meghatározzák a statisztikai adatok kötelező begyűjtésének ellenőrzésére vagy elvégzésére vonatkozó jog gyakorlásának feltételeit.

(6) A 2533/98/EK rendelet 4. cikke úgy rendelkezik, hogy a tagállamok maguk szervezik meg statisztikai adatszolgáltatásukat, és teljes mértékben együttműködnek a KBER-rel az Alapokmány 5. cikkéből fakadó kötelezettségek teljesítésének biztosítása érdekében.

⁽¹⁾ HL L 318., 1998.11.27., 8. o.

(7) Annak elismerése mellett, hogy az EKB által az Alapokmány 34.1. cikke szerint elfogadott rendeletek a részt nem vevő tagállamokra nem ruháznak jogokat, és nem rónak kötelezettségeket, az Alapokmány 5. cikke egyformán vonatkozik részt vevő és részt nem vevő tagállamokra. A 2533/98/EK rendelet idézi, hogy az Alapokmány 5. cikke a Szerződés 5. cikkével együtt magában foglalja azt a kötelezettséget, hogy nemzeti szinten meg kell tervezni, és végre kell hajtani az összes olyan intézkedést, amelyet a részt nem vevő tagállamok megfelelőnek ítélnék az EKB statisztikai adatszolgáltatási előírásainak teljesítéséhez szükséges statisztikai adatok összegyűjtéséhez és a statisztika területén való időbeni felkészüléshez annak érdekében, hogy részt vevő tagállammá válhassanak,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. az „adatszolgáltatók”, „részt vevő tagállam”, „rezidens” és az „illetőségű” kifejezések jelentése megegyezik a 2533/98/EK rendelet 1. cikkében meghatározott jelentéssel;
2. „háztartások és nem pénzügyi vállalatok”: a Közösségen belüli nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről szóló, 1996. június 25-i 2223/96/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ A. mellékletében szereplő, a Nemzeti Számlák Európai Rendszere (ESA) 1995. meghatározása szerint minden, az államháztartástól különböző nem pénzügyi szektor. Ez lefedi a háztartási szektort és a háztartásokat segítő non-profit intézmények szektorát (S.14 és S.15 együttesen) és a nem pénzügyi vállalatok szektorát (S.11);
3. „hitelintézetek és egyéb intézmények”: az összes MPI, kivéve a központi bankokat és a monetáris pénzügyi intézmények ágazati összevont mérlegéről szóló, 2001. november 22-i 2423/2001/EK európai központi banki rendelet (EKB/2001/13) ⁽²⁾ I. melléklete 1. részének 1. pontjában meghatározott besorolási alapelvek szerint meghatározott pénzügyi alapokat;
4. „MPI-kamatláb-statisztika”: a rezidens hitelintézetek és egyéb intézmények által a részt vevő tagállamokban rezidens háztartások és nem pénzügyi vállalatok euro-betéteire és -hiteleire alkalmazott kamatlábakkal kapcsolatos statisztika;

5. „lehetséges adatszolgáltatók”: azok a rezidens hitelintézetek és egyéb intézmények, amelyek a részt vevő tagállamokban rezidens háztartásoktól és/vagy nem pénzügyi vállalatoktól euro-betéteket fogadnak el, és/vagy azoknak euro-hiteleket nyújtanak.

2. cikk

Tényleges adatszolgáltatók

(1) A tényleges adatszolgáltatók az NKB-k által az e rendelet I. mellékletében meghatározott eljárás szerint a lehetséges adatszolgáltatók közül kiválasztott hitelintézetek és egyéb intézmények.

(2) Minden NKB tájékoztatja rezidens adatszolgáltatóit a nemzeti eljárásokat követő adatszolgáltatási kötelezettségeikről.

(3) A Kormányzótanács e rendelet I. mellékletének betartását annak bevezetését követően, majd ezután legalább két évente felülvizsgálja.

3. cikk

Statisztikai adatszolgáltatási kötelezettségek

(1) Az MPI-kamatláb-statisztikák rendszeres készítése céljából a tényleges adatszolgáltatók az új szerződésekkel és a hó végén fennálló állományokkal kapcsolatosan havonta szolgáltatnak statisztikai adatokat azon részt vevő tagállam NKB-jának, ahol az adatszolgáltató rezidens. Az előírt statisztikai adatokat e rendelet II. melléklete tartalmazza.

(2) Az NKB-k meghatározzák és bevezetik a tényleges adatszolgáltatók által követendő adatszolgáltatási rendet, a nemzeti jellemzőknek megfelelően. Az NKB-k gondoskodnak arról, hogy ezen adatszolgáltatási rend biztosítsa az előírt statisztikai adatokat, és lehetővé tegye a 3. cikk (3) bekezdésében említett, az adattovábbításra, pontosságra, koncepcionális megfelelésre és helyesbítésekre vonatkozó minimumszabályok betartásának pontos ellenőrzését.

(3) Az előírt statisztikai adatokat az e rendelet III. mellékletében meghatározott, az adattovábbításra, pontosságra, fogalmi megfelelésre és helyesbítésekre vonatkozó minimumszabályok betartása mellett kell jelenteni.

(4) Az NKB-k a havi összesített nemzeti statisztikai adatokat a referenciahónap végét követő 19. munkanap zárásáig nyújtják be az EKB-nak.

⁽¹⁾ HL L 310., 1996.11.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 333., 2001.12.17., 1. o.

4. cikk

Ellenőrzés és kötelező adatgyűjtés

Az e rendeletben meghatározott statisztikai adatszolgáltatási előírásoknak megfelelően az adatszolgáltatók által biztosított adatok ellenőrzésére vagy kötelező jellegű gyűjtésére vonatkozó jogot az NKB-k gyakorolják, az EKB e jogok saját maga általi gyakorlására vonatkozó jogának sérelme nélkül. Ezt a jogot különösen abban az esetben kell érvényesíteni, ha a tényleges adatszolgáltatók között szereplő valamely intézmény nem teljesíti az e rendelet III. mellékletében meghatározott, az adattovábbításra, pontosságra, fogalmi megfelelésre és helyesbítésekre vonatkozó minimumszabályokat.

5. cikk

Első adatszolgáltatás

Az e rendelet szerinti első adatszolgáltatás a 2003. január hónapra vonatkozó havi statisztikai adatokkal kezdődik.

6. cikk

Átmeneti rendelkezések

Az e rendelet egyes részeinek alkalmazására vonatkozó átmeneti rendelkezéseket e rendelet IV. melléklete tartalmazza.

7. cikk

Záró rendelkezés

Ez a rendelet 2002. január 31-én lép hatályba.

Kelt Frankfurt am Mainban, 2001. december 20-án.

az EKB Kormányzótanácsa részéről

az elnök

Willem F. DUISENBERG

I. MELLÉKLET

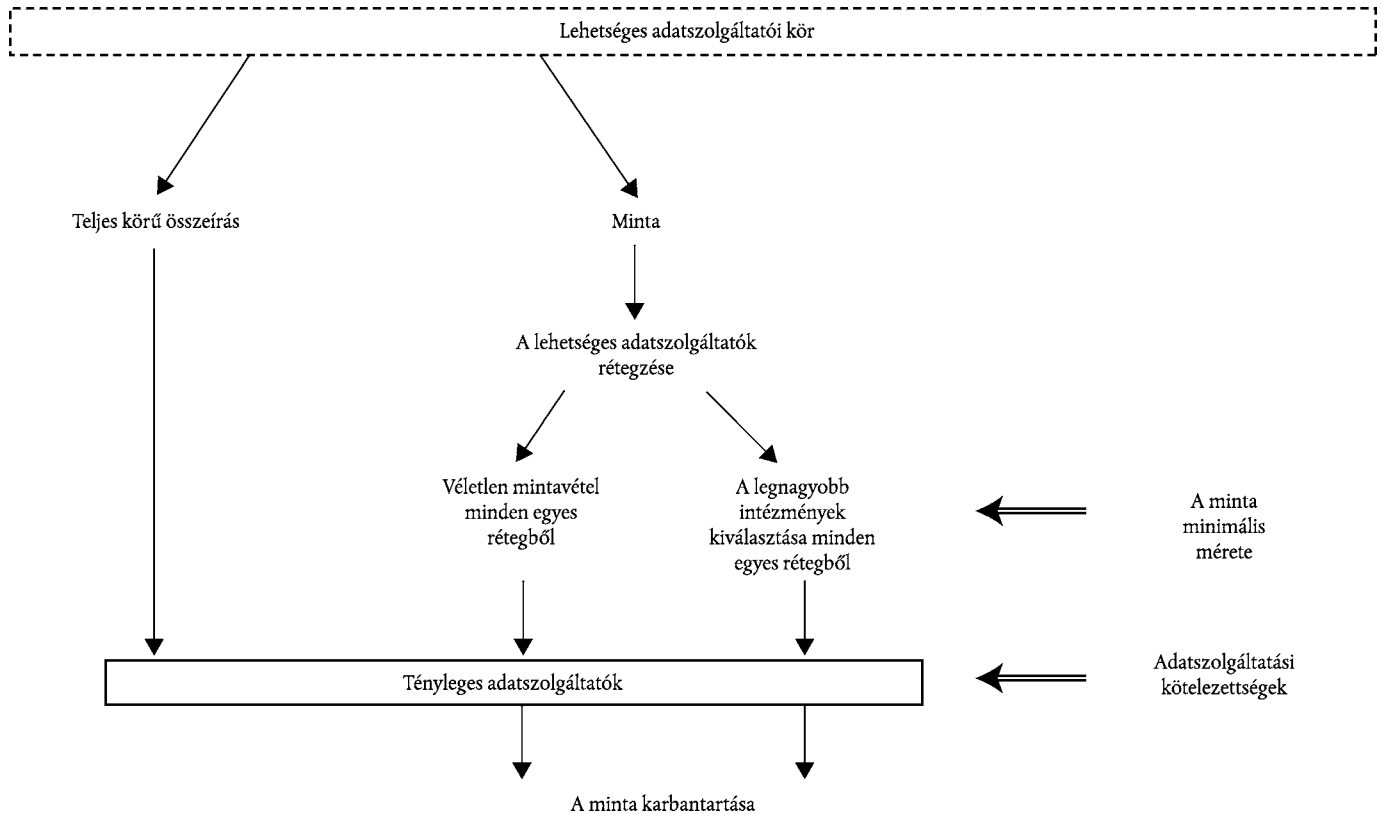
A TÉNYLEGES ADATSZOLGÁLTATÓK KIVÁLASZTÁSA ÉS A MINTA KARBANTARTÁSA A MONETÁRIS PÉNZÜGYI INTÉZMÉNYEK KAMATLÁB-STATISZTIKÁJÁHOZ

1. RÉSZ

A tényleges adatszolgáltatók kiválasztása

I. Átfogó kiválasztási eljárás

1. A nemzeti központi bankok (NKB-k) az alábbi ábrán illusztrált eljárást alkalmazzák az adatszolgáltatók kiválasztására. Ezt az eljárást e melléklet részletesen ismerteti.

II. Teljes körű összeírás vagy mintavétel

2. Az egyes NKB-k az NKB-éval azonos részt vevő tagállamban rezidens, lehetséges adatszolgáltatói körbe tartozó hitelintézetek és egyéb intézmények közül választják ki adatszolgáltatóikat.
3. Az NKB-k az adatszolgáltatók kiválasztásához vagy a teljes körű összeírás módszerét alkalmazzák, vagy az alábbi bekezdésekben meghatározott feltételeknek megfelelő mintavételi megközelítést követik.
4. Teljes körű összeírás esetén az NKB a lehetséges adatszolgáltatói körbe tartozó minden egyes rezidens hitelintézetet és egyéb intézményt felkér arra, hogy szolgáltatson statisztikai adatot a monetáris pénzügyi intézmények (MPI) kamatlábairól. A teljes körű összeírás útján gyűjtött változókat az új szerződések kamatlába és összege és a hó végi állományokra vonatkozó kamatlábak képezik.
5. A mintavételes megközelítés esetén csak a lehetséges adatszolgáltatói körből kiválasztott hitelintézeteket és egyéb intézményeket kéri fel az adatszolgáltatásra. A mintavétel útján becsült változókat az új szerződések kamatlába és összege és a hó végi állományokra vonatkozó kamatlábak képezik. Ezeket mintavételi változók néven említik. Azon kockázat legkisebbre való csökkentése érdekében, hogy a mintavételi felmérés eredményei eltérnek a lehetséges adatszolgáltatói körön belüli sokasági értékektől, a mintát olyan módon kell összeállítani, hogy az a lehetséges adatszolgáltatói körre vetítve reprezentatív legyen. Az MPI-kamatláb-statisztika céljaira vett minta akkor minősül reprezentatívnak, ha az MPI-kamatláb-statisztika szempontjából lényeges és a lehetséges adatszolgáltatói körben rejlő összes jellemző tükröződik a mintában is. Az induló minta elkészítésekor az NKB-k alkalmazhatnak megfelelő becsléseket és modelleket a mintavételi rendszer kidolgozásához, még akkor is, ha az annak alapjául szolgáló, létező forrásokból levezetett adatok nem feltétlenül elégítik ki teljes mértékben e rendelet meghatározásait.

III. A lehetséges adatszolgáltatói kör rétegzése

6. A minta reprezentatív jellegének biztosítása érdekében minden egyes NKB, amely az MPI-kamatláb-statisztikákhoz a mintavételi megközelítést választja, az adatszolgáltatók kiválasztása előtt megfelelő rétegekre bontja a lehetséges adatszolgáltatókat. A rétegzés azt jelenti, hogy az N lehetséges adatszolgáltatót N_1, N_2, N_3, N_L , alsokaságra vagy rétegre bontják. Az ilyen alsokaságokra vagy rétegekre bontás nem tartalmaz átfedéseket, és azok együttesen alkotják a lehetséges adatszolgáltatói kört:

$$N_1 + N_2 + N_3 + \dots + N_L = N$$
7. Az NKB-k olyan rétegzési feltételeket határoznak meg, amelyek lehetővé teszik a lehetséges adatszolgáltatók homogén rétegekbe sorolását. A rétegek akkor minősülnek homogénnek, ha a mintavételi változók rétegeken belüli szóródása alacsonyabb a rétegek közötti szóródásnál⁽¹⁾. A rétegzési feltételeket az MPI-kamatláb-statisztikákhoz kötik, azaz a rétegzési feltételek és a mintából megbecsülendő kamatlábak és összegek között kapcsolat áll fenn.
8. Minden egyes NKB, amely a mintavételi megközelítést alkalmazza, köteles legalább egy rétegzési feltételt meghatározni annak biztosítása érdekében, hogy a hitelintézetek és egyéb intézmények mintája a részt vevő tagállamra nézve reprezentatív, a mintavételi hiba pedig alacsony legyen. Ideális esetben az NKB-k kialakítják a rétegzési feltételek hierarchiáját. Ezek figyelembe veszik a nemzeti sajátosságokat, és így minden egyes részt vevő tagállamra nézve egyediek.
9. A adatszolgáltatók kiválasztása egyszakaszos mintavétel formájában történik az összes réteg meghatározását követően. Az adatszolgáltatókat csak ebben az egyetlen szakaszban emelik ki a lehetséges adatszolgáltatói körből. Köztes kiemelés nem történik.

IV. Minimális nemzeti mintaméret

10. A minimális nemzeti mintaméret kiválasztása aszerint történik, hogy az összes instrumentumfajára számított, új szerződésekre vonatkozó átlagos kamatlábak maximális véletlen hibája⁽²⁾ nem haladja meg a 10 bázispontot 90 %-os megbízhatósági szinten⁽³⁾. A megfelelést vagy közvetlenül a megfelelő adatok alapján biztosítják, vagy ilyen adatok hiányában feltételezhető, hogy ha a következő feltételek valamelyike teljesül, a minta mérete elég nagy a minimumkövetelmények teljesítéséhez.
 - a) A minimális nemzeti mintaméret kiválasztása aszerint történik, hogy az lefedje a rezidens lehetséges adatszolgáltatói kör legalább 30 %-át; amennyiben a rezidens lehetséges adatszolgáltatói kör 30 %-a több mint 100, a minimális nemzeti minta mérete ettől függetlenül 100 adatszolgáltatóra korlátozható.
 - b) A minimális nemzeti mintaméret kiválasztása aszerint történik, hogy az legalább 75 %-át lefedje a nemzeti mintát képező adatszolgáltatók által a részt vevő tagállamokban rezidens háztartásoktól és nem pénzügyi vállalatoktól kapott euro-betétek állományának és az ezeknek nyújtott euro-hiteleknek.
11. A megfelelő adat alatt az MPI-kamatláb-statisztikához kapcsolódó és elégséges részletezésű adatokat kell érteni abban az értelemben, hogy azok az adatfelvételek, amelyekből ezeket az adatokat levezetik, az MPI-kamatláb-statisztikának megfelelő meghatározásokat alkalmaznak. Ezek az adatok nem feltétlenül állnak az NKB-k rendelkezésére az MPI-kamatláb-statisztikai adatfelvétel elvégzése és az adatszolgáltatók részéről az első adatok szolgáltatása előtt.
12. A minimális nemzeti mintaméret meghatározása alatt a minimális induló mintát és a 21. pontban meghatározott karbantartás utáni minimális mintát egyaránt érteni kell. Az idők folyamán az egyesülések és a kilépők miatt a minta mérete csökkenhet a következő karbantartási időszakig.
13. Az NKB-k a minimális nemzeti minta méreteként meghatározottnál több adatszolgáltatót is kiválaszthatnak, különösen abban az esetben, ha a nemzeti pénzügyi rendszer szerkezete fényében fokozni kell a nemzeti minta reprezentatív jellegét.
14. A lehetséges adatszolgáltatói körben és a minimális mintaméretben foglalt hitelintézetek és egyéb intézmények számában összhangot kell teremteni. Az NKB-k engedélyezhetik az egyazon részt vevő tagállamban rezidens és a monetáris pénzügyi intézmények ágazati összevont mérlegéről szóló, 2001. november 22-i 2423/2001/EK európai központi banki rendelet (EKB/2001/13)⁽⁴⁾ I. melléklete 1. részének I. pontjában meghatározott rétegzési alapelvek szerint létrehozott és frissített, MPI-felsorolásban külön szereplő hitelintézetek és egyéb intézmények számára, hogy az MPI-kamatláb-statisztikát együttesen, csoportként szolgáltatassák. A csoport fiktív adatszolgáltatóvá válik. Ez azt jelenti, hogy a csoport úgy szolgáltatja az MPI-kamatláb-statisztikát, mintha egyetlen MPI lenne, azaz eszközcsoportonként a teljes csoportra kiterjedő egyetlen átlagkamatlábát jelent, és nem az MPI-k jegyzékében szereplő minden egyes MPI által alkalmazott kamatlábakat. Ugyanakkor a csoporton belüli hitelintézeteket és egyéb intézményeket a lehetséges adatszolgáltatói körben és a mintában továbbra is egyedi intézményekként kell számba venni.

⁽¹⁾ A teljes variancia rétegeken belüli és rétegek közötti szóródásra történő felbontása Huygens-elv néven ismert.

⁽²⁾
$$D = z_{\alpha/2} * \sqrt{\text{var}(\hat{\theta})} \approx z_{\alpha/2} * \sqrt{\text{vár}(\hat{\theta})},$$

ahol D a maximális véletlen hiba, $z_{\alpha/2}$ a normáloszlásból vagy az adatok szerkezete szerint bármilyen alkalmas eloszlásból (pl. t-eloszlás) számított tényező 1- α megbízhatósági szint feltételezésével, $\text{var}(\hat{\theta})$ a $\hat{\theta}$ paraméter becslőfüggvényének eltérése és $\text{vár}(\hat{\theta})$ a $\hat{\theta}$ paraméter becslőfüggvényének becsült eltérése.

⁽³⁾ Az NKB-k a 90 %-os megbízhatósági szinten mért 10 bázispontos abszolút mértéket közvetlenül átválthatják a becslőfüggvény elfogadható legnagyobb eltérési együtthatójában kifejezett relatív mértékre.

⁽⁴⁾ HL L 333., 2001.12.17., 1. o.

V. A minta elosztása a rétegek között és az adatszolgáltatók kiválasztása

15. A nemzeti rétegek 6. és 7. pont szerinti meghatározása, valamint az n nemzeti mintaméret 10. pont szerinti meghatározása után azok az NKB-k, amelyek a mintavételi megközelítést választják, a tényleges adatszolgáltatók egyes rétegekből való kiválasztásával összeállítják a mintát. Az n teljes nemzeti mintaméret az egyes rétegek $n_1, n_2, n_3, \dots, n_L$ mintaméreteinek összege:

$$n_1 + n_2 + n_3 + \dots + n_L = n$$
16. Az egyes NKB-k az n nemzeti mintaméret legmegfelelőbb elosztását alkalmazzák a rétegek között. Így az egyes NKB-k minden egyes h rétegre meghatározzák az n_h/N_h mintavételi arányt, azaz azt, hogy az egyes rétegekben az N_h összes hitelintézetből és egyéb intézményből hány n_h adatszolgáltatót választanak ki. Minden egyes h rétegre vonatkozó mintavételi arány teljesíti a $0 < n_h/N_h \leq 1$ feltételt. Így a mintavételi arány nagyobb, mint nulla. Ez azt jelenti, hogy minden rétegből kiválasztanak legalább egy adatszolgáltatót, és így a tényleges adatszolgáltatói körből egyetlen réteget sem zárnak ki teljes mértékben. Ezen kívül a mintavételi arány legnagyobb mértéke 1, ami azt jelenti, hogy egy adott rétegbe tartozó összes hitelintézet és egyéb intézmény adatszolgáltatóvá válik.
17. A tényleges adatszolgáltatók egyes rétegeken belüli kiválasztása érdekében az NKB-k vagy az összes intézményt figyelembe veszik a rétegben, és véletlen mintavételt végeznek, vagy minden egyes rétegből a legnagyobb intézményt választják ki. A véletlen minta esetében az egyes rétegekben az intézmények véletlen kiválasztását vagy az összes intézményre nézve egyenlő valószínűséggel, vagy az intézmény méretével arányos valószínűséggel hajtják végre. Az NKB-k bizonyos rétegek esetében alkalmazhatják az összes intézmény figyelembevételét, más rétegek esetében a véletlen mintavételt és megint csak más rétegek esetében a legnagyobb intézmények kiválasztását.
18. A lehetséges adatszolgáltatói körön belül az egyes hitelintézetek és egyéb intézmények méretére vonatkozó adatok nemzeti szinten a 2423/2001/EK (EKB/2001/13) rendelet szerint gyűjtött MPI-mérlegstatisztikákból áll rendelkezésre. Az NKB-k a részt vevő tagállamokban rezidens háztartások és nem pénzügyi vállalatok összes euro-betéjtét és euro-hitelét használják fel, amely az MPI-kamatláb-statisztika szempontjából mérhető vagy azt majdnem helyettesítő mérlegadat.
19. Az MPI-kamatláb-statisztika visszatevés nélküli kiválasztáson alapul, azaz a lehetséges adatszolgáltatói körben szereplő minden egyes hitelintézetet és egyéb intézményt csak egyszer választanak ki.
20. Amennyiben valamely NKB az egy rétegbe tartozó összes hitelintézet és egyéb intézmény teljes körű megfigyelése mellett dönt, az NKB az adott rétegben vehet fiókszerű mintát. Ennek előfeltétele az, hogy az NKB rendelkezzen az adott rétegbe tartozó hitelintézetek és egyéb intézmények által folytatott üzleti tevékenységet lefedő fiókok teljes jegyzékével, és legyenek megfelelő adatai ahhoz, hogy felmérje a háztartásokkal és nem pénzügyi vállalatokkal kötött új üzletekre vonatkozó kamatlábak fiókok közötti eltéréseit. Az e mellékletben meghatározott összes követelmény érvényes a fiókok kiválasztására is. A kiválasztott fiókok fiktív adatszolgáltatók lesznek, amelyekre a II. mellékletben meghatározott összes adatszolgáltatási kötelezettség vonatkozik. Ez az eljárás nem érinti annak a hitelintézetnek vagy egyéb intézménynek adatszolgáltatói minőségében fennálló felelősségét, amelyhez a fiókok tartoznak.

2. RÉSZ

A tényleges adatszolgáltatói minta karbantartása

VI. A minta karbantartása

21. Azok az NKB-k, amelyek a mintavételi megközelítést választják, gondoskodnak arról, hogy a minta reprezentatív maradjon.
22. Ennek érdekében az NKB-k legalább évente egyszer ellenőrzik mintájuk reprezentatív jellegét. Amennyiben a lehetséges adatszolgáltatói körben jelentős változások vannak, ezeknek a mintában az éves felülvizsgálatot követően tükröződniük kell.
23. Legalább kétéves időközönként az NKB-k rendszeresen felülvizsgálják a mintát, figyelembe véve a lehetséges adatszolgáltatói körhöz csatlakozókat, a lehetséges és tényleges adatszolgáltatói körből kilépőket, valamint az adatszolgáltatók jellemzőiben bekövetkezett minden egyéb változást. Az NKB-k azonban gyakrabban is ellenőrizhetik és frissíthetik mintáikat.
24. A mintát frissíteni kell, figyelembe véve a lehetséges adatszolgáltatói körbe belépőket, így biztosítva, hogy az a lehetséges adatszolgáltatói körre nézve reprezentatív maradjon. Ezért az NKB-k az összes csatlakozó N_b köréből n_b mintát vesznek. Az összes N_b új belépő közül az n_b csatlakozó intézmények kiegészítő kiválasztására az idők során pótlólagos mintavételként utalnak.

25. A mintát frissíteni kell, figyelembe véve a lehetséges és tényleges adatszolgáltatói körből kilépőket. Ha az N_d lehetséges adatszolgáltatói körből kilépők száma arányos az n_d mintából kilépők számával (1. eset), akkor nincs szükség kiigazításra. Amennyiben olyan intézmények lépnek ki a lehetséges adatszolgáltatói körből, amelyek nem szerepelnek a mintában, a minta a lehetséges adatszolgáltatói kör méretéhez képest túl nagyra válik (2. eset). Amennyiben a mintából több intézmény lép ki, mint a lehetséges adatszolgáltatói körből, a minta idővel túl kicsivé válik, és reprezentatív jellege megszűnhet (3. eset). A 2. és 3. esetben a mintában szereplő egyes intézményekhez kapcsolódó súlyozást a mintavételi elméletből levezetett, igazolt statisztikai módszer alkalmazásával kell kiigazítani. Az egyes adatszolgáltatókhoz kapcsolódó súly az adott intézmény kiválasztási valószínűségének fordítottja, és emiatt lép fel a bővítési tényező. A 2. esetben, amelyben a minta az adatszolgáltatókra nézve viszonylag túl nagy, a mintából nem kell adatszolgáltatót kivenni.
26. Az adatszolgáltatók jellemzőinek változásait figyelembe véve a mintát módosítani kell. Ezek a változások az egyesülések, szétválások, az intézmény növekedése stb. miatt merülhetnek fel. Egyes adatszolgáltatók más rétegbe kerülhetnek. Mint a kilépőkre vonatkozó 2. és 3. esetben, a mintát a mintavételi elméletből levezetett, igazolt statisztikai módszer alkalmazásával igazítják ki. Új kiválasztási valószínűségeket és így súlyokat rendelnek hozzájuk.

3. RÉSZ

További mintavételi kérdések

VII. Egységesség

27. A betétek és hitelek hó végi állományára és az új betétekre és hitelekre vonatkozó MPI-kamatláb-statisztikák közötti egységesség biztosítása érdekében azok az NKB-k, amelyek a mintavételi megközelítést alkalmazzák, e statisztikai adatok gyűjtéséhez ugyanazokat az adatszolgáltatókat veszik igénybe. Az NKB-k alkalmazhatják továbbá a mintavételi megközelítést az MPI kamatláb-statisztikáinak bizonyos részére és a teljes körű összeírást a fennmaradó részre. Nem használhatnak azonban két vagy több különböző mintát.

VIII. Pénzügyi innováció

28. Az NKB-k a mintavételi eljárás során nem kötelesek a nemzeti szinten létező összes terméket lefedni. Azonban nem zárhatnak ki teljes instrumentumfajtákat azon az alapon, hogy az érintett összegek jelentéktelenek. Így ha valamely eszközkategóriát csak egy intézmény kínál, a mintában ezt az intézményt reprezentálni kell. Amennyiben valamely részt vevő tagállamban az első mintavételkor valamely instrumentumfajta nem létezett, de később azt egy intézmény bevezeti, ezt az intézményt a következő reprezentatív jellegre vonatkozó ellenőrzés során hozzáadják a mintához. Amennyiben új terméket hoznak létre, a mintában szereplő intézmények azt a következő adatszolgáltatáskor tüntetik fel, mivel minden adatszolgáltató köteles összes termékéről adatot szolgáltatni.

II. MELLÉKLET

A MONETÁRIS PÉNZÜGYI INTÉZMÉNYEK KAMATSTATISZTIKÁJÁRA VONATKOZÓ
ADATSZOLGÁLTATÁSI RENDSZER

1. RÉSZ

A kamatláb típusaI. **Évesített kamatláb***Általános alapelv*

1. Az adatszolgáltatók az új szerződésekre és a hó végi állományokra vonatkozóan minden betéti és hitel-instrumentumfajta vonatkozóan az évesített kamatlábat adják meg kamattípusként. Ezt mint az adatszolgáltató és a háztartás vagy nem pénzügyi vállalat között valamely betétre vagy hitelre egyedileg megállapított kamatlábat kell érteni, amelyet éves szintre vetítenek, és éves százalékos mértékben fejeznek ki. Az évesített kamatláb csak a betétekre és hitelekre vonatkozó kamatfizetést tartalmazza, és nem foglal magában semmilyen más felszámított díjat. A hitel nominális összege és az ügyfél által kézhez kapott összeg különbözeteként meghatározott diszázsó a szerződés kezdetekor (t_0 időpontban) fizetett kamatnak minősül, és így azt az évesített kamatláb tartalmazza.
2. Amennyiben az adatszolgáltató és a háztartás vagy nem pénzügyi vállalat között megállapított kamatfizetéseket éven belül rendszeres időközönként tőkésítik, pl. éves gyakoriság helyett havonta vagy negyedévente, a megállapított kamatlábat a következő képlet segítségével kell éves szintre vetíteni az évesített kamatláb kiszámításához:

$$x = \left(1 + \frac{r_{ag}}{n} \right)^n - 1$$

ahol:

x az évesített kamatláb,

r_{ag} az adatszolgáltató és a háztartás vagy nem pénzügyi vállalat között a betétre vagy hitelre megállapított éves kamatláb, ahol a betét kamatának tőkésítése és a hitel összes fizetése és törlesztése az éven belül rendszeres időközönként történik, és

n a betét kamattőkésítési időszakainak száma és a hitel (vissza)fizetési időszakainak száma évente, azaz 1: éves fizetés, 2: féléves fizetés, 4: negyedéves fizetés és 12: havi fizetés esetén.

3. A nemzeti központi bankok (NKB-k) előírhatják adatszolgáltatóik számára, hogy az új szerződésekre és a hó végi állományokra vonatkozó összes vagy néhány betét- és hitelszerződés tekintetében az évesített kamatláb helyett a szűken értelmezett effektív kamatlábat (NDER) adják meg. Az NDER-t évesített kamatlábként kell értelmezni, amely a költségeken kívül egyensúlyba hozza minden, az adatszolgáltató és a háztartás vagy nem pénzügyi vállalat között megállapított, jövőbeni vagy meglévő kötelezettségvállalás (betétek vagy hitelek, fizetések vagy törlesztések, kamatfizetések) jelenértékét. Az NDER egyenlő a hitelköltség-mutató (APRC) kamatláb-összetevőjével az utoljára a 98/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ módosított, a fogyasztói hitelre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1986. december 22-i 87/102/EKG tanácsi irányelv ⁽²⁾ 1. cikke (2) bekezdése e) pontjának meghatározása szerint. Az NDER és az évesített kamatláb között csak a kamatfizetések éves szintre való vetítésének alapjául szolgáló módszer a különbség. Az NDER a sorozatos közelítési módszert alkalmazza, és ezért az bármely típusú betétre vagy hitelre alkalmazható, míg az évesített kamatláb a 2. pontban meghatározott matematikai képletet alkalmazza, és ezért csak azokra a betétekre és hitelekre alkalmazható, ahol a kamatot rendszeresen állapítják meg. Minden egyéb feltétel megegyezik, amiből az következik, hogy ahol a továbbiakban az évesített kamatlábról történik említés, az az NDER-re is vonatkozik.

Adók, támogatások és szabályozó intézkedések kezelése

4. Az évesített kamatlábban szereplő kamatfizetések tükrözik az adatszolgáltató által a betétekre fizetett és a hitelek után kapott összegeket. Abban az esetben, ha az egyik fél által fizetett összeg eltér a másik fél által kapottól, az adatszolgáltató nézőpontja határozza meg a monetáris pénzügyi intézmények (MPI) kamatláb-statisztikáiban feltüntetett kamatlábat.
5. Ezt az elvet követve a kamatlábakat adózás előtti bruttó alapon kell nyilvántartani, mivel az adózás előtti kamatlábak tükrözik az adatszolgáltatók által a betétekre fizetett és a hitelek után kapott összegeket.

⁽¹⁾ HL L 101., 1998.4.1., 17. o.

⁽²⁾ HL L 42., 1987.2.12., 48. o.

6. Ezenkívül a harmadik személy által a háztartásoknak vagy a nem pénzügyi vállalatoknak nyújtott támogatásokat a kamatfizetés meghatározása során nem veszik figyelembe, mivel a támogatásokat nem az adatszolgáltató fizeti vagy kapja.
7. Az adatszolgáltatók munkavállalóira megállapított kedvezményes kamatlábak szerepelnek az MPI-kamatláb-statisztikákban.
8. Amennyiben a szabályozó intézkedések hatással vannak a kamatfizetésekre, pl. kamatplafon vagy az egynapos és a folyószámlabetétekre fizetendő díjazás tilalma vonatkozik rájuk, ezek tükröződnek az MPI-kamatláb-statisztikában. A szabályozó intézkedéseket meghatározó rendelkezésekben bekövetkező bármilyen változást, pl. az alkalmazott kamatlábak szintjét vagy kamatlábak felső határát kamatlábváltozásként kell feltüntetni az MPI-kamatláb-statisztikában.

II. Hitelköltség-mutató

9. Az évesített kamatlábakon kívül az adatszolgáltatók az új fogyasztói hitelek és a háztartásoknak nyújtott új lakáscélú hitelek esetében megadják a 87/102/EGK irányelv 1. cikke (2) bekezdésének e) pontjában meghatározott hitelköltség-mutatót (APRC), azaz:
 - egy APRC-t új fogyasztói hitelekre (ld. a 2. függelékben a 30. mutatót), és
 - egy APRC-t a háztartásoknak nyújtott új lakáscélú hitelekre (ld. a 2. függelékben a 31. mutatót) ⁽¹⁾.
10. Az APRC a 87/102/EGK irányelv 1. cikke (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott „a hitel összköltsége a fogyasztó számára” összeget fedezi. Ez az összköltség tartalmazza a kamatláb-összetevőt és az egyéb (kapcsolódó) díjakat, mint pl. a vizsgálatok, kezelés, okmányok elkészítésének, garanciák, hitelbiztosítás stb. költsége.
11. Az egyéb díjak összetevőjének összetétele országonként eltérhet, mivel a 87/102/EGK irányelvben szereplő meghatározásokat eltérően alkalmazzák, és mivel a nemzeti pénzügyi rendszerek és a hitelek biztosítására vonatkozó eljárások különböznek.

III. Konvenció

12. Az adatszolgáltatók az évesített kamatláb összeállításánál 365 napból álló szabványos évet alkalmaznak, azaz a szökőévekben nem veszik figyelembe a plusz egy nap hatását.

2. RÉSZ

Üzleti lefedettség

13. Az adatszolgáltatók MPI-kamatláb-statisztikákat szolgáltatnak a hó végi állományok és az új szerződések tekintetében.

IV. Hó végi állományok kamatlábai

14. A hó végi állományok a háztartások és nem pénzügyi vállalatok által az adatszolgáltatónál elhelyezett összes betét és az adatszolgáltató által a háztartásoknak és nem pénzügyi vállalatoknak nyújtott összes hitel állományát jelentik.
15. A hó végi állományok kamatlába a 26. pontban meghatározott viszonyítási időpontban, a vonatkozó instrumentumfajtaiban a betétek vagy hitelek állományára alkalmazott súlyozott átlagos kamatlábszintet tükrözi. Tartalmazza a megfigyelés időpontját megelőző időszakban megkötött összes élő szerződést.
16. A hó végi állományokra vonatkozó súlyozott átlagkamatlábak nem tartalmazzák a behajthatatlan tartozásokat és a piaci feltételek alatti kamatláb mellett, adósságátütemezés céljából nyújtott hiteleket. A behajthatatlan tartozásokat és az adósságátütemezésre nyújtott hiteleket a nemzeti gyakorlat szerint határozzák meg, amely részt vevő tagállamonként eltérő lehet.

V. Egynapos betétekre, folyószámlabetétekre, felmondásos betétekre és folyószámlahitelekre vonatkozó új szerződések

17. A 42–44. pontban meghatározott egynapos betétek, folyószámlabetétek, felmondásos betétek és folyószámlahitelek esetében az új szerződés fogalma a teljes állományra kiterjed. Így az egynapos és a folyószámlabetétek, felmondásos betétek és folyószámlahitelek esetében a 29. pontban meghatározott viszonyítási időpontban fennálló tartozik vagy követel egyenleget kell új szerződésként kezelni.

⁽¹⁾ Az NKB-k a háztartásokat segítő nonprofit intézmények esetében a fogyasztási hitelre és a háztartásoknak nyújtott lakáscélú hitelekre felmentést adhatnak.

18. Az egynapos és a folyószámlabetétek, felmondásos betétek és folyószámlahitelek kamatlábát mint az e számlákon a 29. pontban meghatározott viszonyítási időpontban fennálló állományra alkalmazott súlyozott átlagkamatlábát kell értelmezni. Ezek tartalmazzák a megfigyelés időpontját megelőző összes időszakban megkötött összes élő szerződést.
19. Az olyan számlákra vonatkozó MPI-kamatlábak kiszámításához, amelyek egyenlegüktől függően lehetnek betétek vagy hitelek, az adatszolgáltatók különbséget tesznek a követel egyenlegű időszakok és a tartozik egyenlegű időszakok között. Az adatszolgáltatók a követel egyenlegek súlyozott átlagkamatlábait egynapos és folyószámlabetétként, a tartozik egyenlegek súlyozott átlagkamatlábait pedig folyószámlahitelként jelentik. Az egynapos és a folyószámlabetétekre vonatkozó (alacsony) kamatokat és a (magas) folyószámlahitel-kamatokat kombináló súlyozott átlagkamatlábakat nem kell jelenteni.

VI. Új szerződések az egynapos és a folyószámlabetétektől, felmondásos betétektől és folyószámlahitelektől eltérő instrumentumfajtákban

20. A következő 21–25. pont az egynapos és a folyószámlabetéteken, felmondásos betéteken és folyószámlahiteleken kívüli minden egyéb instrumentumfajtára vonatkoznak, azaz a lekötött betétekre, repókra és a folyószámlahitelen kívül minden hitelre, a 42. és 45–48. pontban meghatározottak szerint.
21. Az új szerződéseket mint a háztartás vagy nem pénzügyi vállalat és az adatszolgáltató közötti bármilyen új megállapodást kell érteni. Új megállapodások:
 - minden pénzügyi szerződés, feltétel és kikötés, amely első alkalommal határozza meg a betét vagy hitel kamatlábát, és
 - a meglévő betétekre és hitelekre vonatkozó minden új megállapodás.

A meglévő betét- és hitelszerződések automatikus – azaz a háztartás vagy nem pénzügyi vállalat aktív közreműködése nélküli – meghosszabbítása, amely során nem kerül sor a szerződés feltételeinek és kikötéseinek – beleértve a kamatlábát – bármilyen újratárgyalására, nem minősül új szerződéskötésnek.
22. Az új szerződések kamatlába alatt az adott eszközkategóriában a háztartások vagy nem pénzügyi vállalatok és az adatszolgáltató között a 32. pontban meghatározott referencia-időtartam során megkötött új szerződésekben foglalt betétek és hitelek kamatlábának súlyozott átlagát kell érteni.
23. A változó kamatlábak módosításai, amelyek során az adatszolgáltató automatikusan igazítja ki a kamatlábát, nem új megállapodások, és így azok nem minősülnek új szerződésnek. Ily módon a meglévő szerződések esetén a változó kamatokban bekövetkező ilyen változásokat nem az új szerződésre vonatkozó kamatlábak között kell feltüntetni, hanem mint a hó végi állományok kamatlábait.
24. A szerződés futamideje alatti áttérés fix kamatozásról változó kamatlábra vagy fordítva (a t_1 időpontban), amelyről a szerződés kezdetén (t_0 időpontban) megállapodtak, nem új szerződés, hanem a hitel t_0 időpontban meghatározott feltételeinek része. Így az nem minősül új szerződésnek.
25. Általánosan feltételezhető, hogy a háztartás vagy nem pénzügyi vállalat a folyószámlahiteltől eltérő hitelt a szerződés kezdetekor teljes egészében lehívja. Azonban előfordulhat, hogy a teljes összegnek a szerződés kezdetekor (t_0 időpontban) történő lehívása helyett azt részletekben, t_1 , t_2 , t_3 stb. időpontban hívja le. Az MPI-kamatláb-statisztikák szempontjából nem bír jelentőséggel az a tény, hogy a folyószámlahiteltől eltérő hitelt részletekben veszik-e igénybe. Az MPI-kamatláb-statisztikában a háztartás vagy nem pénzügyi vállalat és az adatszolgáltató között a t_0 időpontban létrejövő megállapodást kell feltüntetni, amely tartalmazza a hitel kamatlábát és teljes összegét.

3. RÉSZ

Viszonyítási időpont

VII. A hó végi állományok MPI-kamatlábaira vonatkozó viszonyítási időpont

26. Az NKB-k döntenek el, hogy nemzeti szinten a hó végi állományokra vonatkozó MPI-kamatlábakat, azaz az 1. függelékben ismertetett 1–14. mutatószámokat időszak végi mérések pillanatfelvételeként vagy időszaki átlagokra utaló implicit kamatlábként határozzák-e meg. A lefedett időszak egy hónap.
27. A hó végi állományokra vonatkozó, hónap végén mért, pillanatfelvételeként összeállított kamatlábakat a hónap utolsó napján egy bizonyos időpontban, a betétek és hitelek állományára alkalmazott kamatlábak súlyozott átlagaként számítják ki. Az adott időpontban az adatszolgáltató összegyűjti a háztartások és nem pénzügyi vállalatok összes fennálló betétjére és hitelére vonatkozó kamatlábakat és összegeket, és minden egyes instrumentumfajtára kiszámítja a súlyozott átlagkamatlábát. Ellenkéntben a havi átlagokkal, a hónap végi mérés alapján számított, a hó végi állományokra vonatkozó MPI-kamatlábak csak az adatgyűjtés időpontjában még élő szerződéseket fedik le.

28. A hó végi állományokra vonatkozó, átlagos havi implicit kamatlábként kezelt kamatlábat hányadosként számítják ki, amelyben a számláló a referenciahónap során felhalmozott kamatáramlás, azaz a betétekre fizetendő és hitelekre követeléseként fennálló elhatárolt kamat, a nevező pedig az átlagos havi állomány. A referenciahónap végén az adatszolgáltató minden egyes instrumentumfajta tekintetében jelenti a hónap során elhatárolt fizetendő vagy követelt kamatot és ugyanazon hónap során a betétek és hitelek átlagos állományát. Szemben a hó végi mérésekkel, a hó végi állományokra vonatkozó, havi átlagként számolt MPI-kamatlábak magukban foglalják azokat a szerződéseket is, amelyek a hónap során valamikor éltek, de a hónap végére már lezárultak. Ideális esetben a betétek és hitelek átlagos referencia-hónapi állományát az adott hónap napi állományainak átlagaként számítják ki. Minimumkövetelményként a változó instrumentumfajták, azaz legalább az egynapos és a folyószámlabetétek, felmondásos betétek és folyószámlahitelek esetén az átlagos havi állományt a napi egyenlegekből vezetik le. Az összes többi instrumentumfajta esetén az átlagos havi állományt a heti vagy ennél gyakoribb egyenlegekből vezetik le. Egy két évnél nem hosszabb átmeneti időszak során az öt évet meghaladó lekötött hitelek esetében elfogadható a hó végi megfigyelés is.

VIII. Az egynapos és a folyószámlabetétek, felmondásos betétek és folyószámlahitelek új szerződéseinek viszonyítási időpontja

29. Az NKB-k döntik el, hogy nemzeti szinten az egynapos és a folyószámlabetétekre, felmondásos betétekre vagy folyószámlahitelekre vonatkozó MPI-kamatlábakat, azaz a 2. függelékben ismertetett 1., 5., 6., 7., 12. és 23. mutatót az időszak végi mérés pillanatfelvételeként vagy az időszakos átlagokra utaló implicit kamatlábként határozzák meg. A lefedett időszak egy hónap.
30. Az 1. függelékben szereplő, hó végi állományokra vonatkozó kamatlábakhoz hasonló módon az egynapos és a folyószámlabetétek, felmondásos betétek és banki folyószámlahitelek kamatlábait az alábbiak közül valamelyik módon határozzák meg:
- a hónap végén mérteket pillanatfelvételenként határozzák meg, azaz a hónap utolsó napján egy bizonyos időpontban a betétek és hitelek állományára alkalmazott kamatlábak súlyozott átlagaként. Az adott időpontban az adatszolgáltató összegyűjti a háztartások és nem pénzügyi vállalatok összes fennálló egynapos és folyószámlabetétjére, felmondásos betétjére és folyószámlahitelére vonatkozó kamatlábakat és összegeket, és minden egyes eszközkategóriára kiszámítja a súlyozott átlagkamatlábát. Szemben a havi átlagokkal, a hó végi állományokra vonatkozó MPI-kamatlábak, amelyeket hó végi mérés alapján számítottak ki, csak az adatgyűjtés időpontjában még élő szerződéseket fedik le; vagy
 - a havi átlagos implicit kamatlábakat hányadosként számítják ki, amelyben a számláló a hónap során felhalmozott kamatáramlás, azaz a betétekre fizetendő és hitelekre követeléseként fennálló elhatárolt kamat, a nevező pedig az átlagos havi állomány. A hónap végén az adatszolgáltató jelenti az egynapos és a folyószámlabetétek, felmondásos betétek és banki folyószámlahitelek hónap során elhatárolt fizetendő vagy követelt kamatait és ugyanazon hónap átlagos betét- és hitelállományát. Az egynapos és a folyószámlabetétek, felmondásos betétek és banki folyószámlahitelek esetén az átlagos havi állományt a napi egyenlegekből kell levezetni. Szemben a hó végi mérésekkel, a hó végi állományok havi átlagként számolt MPI-kamatlábait magukban foglalják azokat a szerződéseket is, amelyek a hónap során valamikor éltek, de a hónap végére már lejártak.
31. A 19. pont úgy rendelkezik, hogy az olyan számlákra vonatkozó MPI-kamatlábak kiszámításához, amelyek egyenlegüktől függően lehetnek betétek vagy hitelek, az adatszolgáltatók különbséget tesznek a követel egyenlegű és a tartozik egyenlegű időszakok között. Amennyiben az MPI-kamatlábakat hó végi mérések pillanatfelvételeként határozzák meg, csak a hónap utolsó napján egy bizonyos időpontban fennálló egyenleget veszik figyelembe annak meghatározásához, hogy ebben a hónapban a számla egynapos és folyószámlabetét vagy folyószámlahitel. Amennyiben az MPI-kamatlábakat a hónap átlagára utaló implicit kamatlábként számítják ki, akkor naponta meghatározzák, hogy a számla betét vagy hitel. Ezután az implicit kamatláb nevezőjéhez szükséges átlagos havi állomány meghatározásához kiszámítják a napi követel egyenlegek és a napi tartozik egyenlegek átlagát. Ezenkívül a számlálóban szereplő mozgások megkülönböztetik a betétekre fizetendő és a hitelekre járó elhatárolt kamatot. Az adatszolgáltatók nem jelentik az egynapos és a folyószámlabetétek (alacsony) kamatlábát és a (magas) folyószámlahitel-kamatlábakat összesítő, súlyozott átlagkamatlábakat.

IX. Új (nem egynapos és folyószámlabetét-, felmondásosbetét- vagy folyószámlahitel-) szerződések viszonyítási időpontja

32. Az egynapos és a folyószámlabetétektől, felmondásos betétektől és folyószámlahitelektől különböző új szerződésekre vonatkozó MPI-kamatlábakat, azaz a 2. függelékben az 1., 5., 6., 7., 12. és 23. mutatók kivételével ismertetett összes mutatót időszaki átlagként számítják ki. A lefedett időszak egy (teljes) hónap.
33. Az egyes instrumentumfajtákra az adatszolgáltatók az új szerződésekre vonatkozó kamatlábat a referenciahónap során az instrumentumfajtákban kötött új szerződések összes kamatlábának súlyozott átlagaként számítják ki. Ezeket a hónap átlagára utaló kamatlábakat – az egyes instrumentumfajtáknál az adatszolgáltatási hónap során kötött új szerződések összegére vonatkozó súlyozási adatokkal együtt – továbbítják azon részt vevő tagállam NKB-jának, amelyben az adatszolgáltató rezidens. Az adatszolgáltatók a teljes hónap során kötött új szerződéseket veszik figyelembe.

4. RÉSZ

Instrumentumfajták**X. Általános rendelkezések**

34. Az adatszolgáltatók az 1. függelékben meghatározott instrumentumfajták tekintetében a hó végi állományokra vonatkozó, míg a 2. függelékben szereplő instrumentumfajták tekintetében az új szerződésekre vonatkozó MPI-kamatláb-statisztikákat nyújtanak be. A 17. pontban meghatározottak szerint az egynapos és a folyószámlabetétek, felmondásos betétek és folyószámlahitelek kamatlábai új szerződésekre vonatkozó kamatlábaknak minősülnek, és ezért azok új szerződéseire vonatkozó 2. függelékben szerepelnek. Mivel azonban az egynapos és a folyószámlabetétekre, felmondásos betétekre és folyószámlahitelekre vonatkozó kamatok számítási módszere és viszonyítási időpontja megegyezik a hó végi állományok egyéb mutatóinak számításával, a 2. függelék 1., 5., 6., 7., 12. és 23. mutatója megismétlődik az 1. függelékben.
35. Bizonyos részt vevő tagállamokban a rezidens hitelintézetek és egyéb intézmények nem feltétlenül kínálják a részt vevő tagállamokban rezidens háztartásoknak és nem pénzügyi vállalatoknak az 1. és a 2. függelékben említett instrumentumfajtákat. Ebben az esetben a nemzeti szinten nem alkalmazott instrumentumfajtákat ebben a részt vevő tagállamban figyelmen kívül hagyják. Valamely instrumentumfajta akkor tekinthető nemzeti szinten nem alkalmazottnak, ha a rezidens hitelintézetek és egyéb intézmények az ebbe a kategóriába tartozó termékek egyikét sem kínálják a részt vevő tagállamokban rezidens háztartásoknak és nem pénzügyi vállalatoknak. Az adatszolgáltatás akkor kötelező, ha történik bizonyos üzletkötés, bármennyire korlátozott is legyen az.
36. Az 1. és 2. függelékben meghatározott és a rezidens hitelintézetek és egyéb intézmények által a részt vevő tagállamokban rezidens háztartásokkal és nem pénzügyi vállalatokkal folytatott banki üzleti tevékenységben alkalmazott minden egyes instrumentumfajta esetében az MPI-kamatláb-statisztikákat az adott kategóriába tartozó összes termékre alkalmazott összes kamatláb alapján állítják össze. Ez azt jelenti, hogy az NKB-k nem határozhatnak meg az egyes instrumentumfajtákban olyan nemzeti termékcsoportokat, amelyek vonatkozásában MPI-kamatláb-statisztikákat gyűjtenek; ehelyett az egyes adatszolgáltatók által kínált összes termék kamatlábát figyelembe kell venni. Az I. melléklet utolsó bekezdésében meghatározottak szerint az NKB-k nem kötelesek a mintában figyelembe venni minden egyes terméket, amely nemzeti szinten létezik. Nem zárhatnak ki azonban teljes instrumentumfajtát azon az alapon, hogy az érintett összegek jelentéktelenek. Így ha valamely instrumentumfajtát csak egy intézmény kínál, ezt az intézményt bele kell foglalni a mintába. Amennyiben valamely instrumentumfajta a minta kezdeti meghatározásának idején valamely részt vevő tagállamban nem létezett, de azt követően egy intézmény bevezet egy ebbe a kategóriába tartozó új terméket, ezt az intézményt a következő reprezentatív jellegre vonatkozó ellenőrzés idején be kell vonni a mintába. Amennyiben egy meglévő instrumentumfajta belül nemzeti szinten új terméket hoznak létre, a mintában szereplő intézmények ezt a következő adatszolgáltatáskor jelentik, mivel az összes adatszolgáltató köteles összes termékéről adatot szolgáltatni.
37. Az összes termékre vonatkozó összes kamatláb jelentésének alapelve alól kivételt képeznek a behajthatatlan tartozások és az adósságátütemezésre nyújtott hitelek kamatlábai. A 16. pontban meghatározottak szerint a behajthatatlan tartozásokat és az adósságátütemezésre piaci feltételek alatti kamatlábon nyújtott hiteleket nem kell figyelembe venni az MPI-kamatláb-statisztikában.

XI. Devizanem szerinti bontás

38. Az MPI-kamatláb-statisztikák a lehetséges adatszolgáltatói kör által alkalmazott kamatlábakra terjednek ki. Az eurótól eltérő devizában denominált betétekre és hitelekre vonatkozó adatokat nem kérik be az összes részt vevő tagállam szintjén. Ezt tükrözi az 1. és 2. függelék, amelyben az összes mutató az euro-betétekre és az euro-hitelekre vonatkozik.

XII. Szektor szerinti bontás

39. A repók kivételével az MPI-kamatláb-statisztikához szükséges összes betétre és hitelre szektor szerinti bontást alkalmaznak. Ily módon a hó végi állományokra vonatkozó 1. függelék és az új szerződésekre vonatkozó 2. függelék különbséget tesz a háztartásokra (ideértve a háztartásokat segítő nonprofit intézményeket) ⁽¹⁾ és a nem pénzügyi vállalatokra ⁽²⁾ vonatkozó mutatók között.
40. Az 1. függelék 5. mutatója és a 2. függelék 11. mutatója a repókra vonatkozik. Bár a repók díjazása nem minden részt vevő tagállamban független attól, hogy a szerződést mely szektorral kötik, az összes részt vevő tagállam szintjén nem szükséges a repókat háztartás és nem pénzügyi vállalat szektorokra bontani. Ezenkívül nincs szükség az összes részt vevő tagállam szintjén lejárati szerinti bontásra, mivel a repók többsége általában nagyon rövid lejáratú. A repókra vonatkozó MPI-kamatlábakat nem rendelik egy szektorhoz, hanem azok különbségtétel nélkül mindkét szektorra vonatkoznak.

⁽¹⁾ A Tanács 1996. június 25-i 2223/96/EK rendelete a Közösségen belüli nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről (HL L 310., 1996.11.30., 1. o.). A mellékletben szereplő Nemzeti Számlák Európai Rendszere (ESA) 1995. szerint meghatározott S.14 és S.15 összesítve.

⁽²⁾ Az ESA 1995. szerint meghatározott S.11.

41. A 2. függelékben az 5. és 6. mutató a háztartások felmondásos betéeteire vonatkozik. Az összes részt vevő tagállam szintjén azonban a felmondásos betéetekre vonatkozó kamatláb és súlyozás egyszerre vonatkozik a háztartások és a nem pénzügyi vállalatok felmondásos betéeteire, azaz a két szektort össze kell vonni, de a háztartásoknál kell kimutatni. Az összes részt vevő tagállam szintjén nincs szükség szektor szerinti bontásra.

XIII. Instrumentumfajták szerinti bontás

42. Amennyiben a következő bekezdések másképp nem rendelkeznek, az MPI-kamatlábakra vonatkozó instrumentum szerinti bontás és az instrumentumfajták meghatározásai a monetáris pénzügyi intézmények ágazati összevont mérlegéről szóló, 2001. november 22-i 2423/2001/EK európai központi banki rendelet (EKB/2001/13) ⁽¹⁾ I. mellékletének 3. részében meghatározott eszköz- és forráskategóriákat követik.
43. Az egynapos és a folyószámlabetétekre vonatkozó MPI-kamatlábak, azaz a 2. függelék 1. és 7. mutatói az összes egynapos és folyószámlabetétet magukban foglalják, függetlenül attól, hogy azok kamatozóak-e vagy nem. Ily módon az MPI-kamatláb-statisztika a nulla kamatozású egynapos és folyószámlabetéteket is tartalmazza.
44. Az MPI-kamatláb-statisztika szempontjából a folyószámlahitelek, azaz a 2. függelék 12. és 23. mutatói negatív egyenlegű folyószámláknak minősülnek. A folyószámlahitel kamatlába az abban az esetben felszámított kamatláb, amikor a folyószámla egyenlege negatívvá válik, azaz a folyószámlabetét és a folyószámlahitel azonos számlához kapcsolódik. A vállalkozásoknak nyújtott egy éven belüli hitelekkel, illetve a háztartásoknak nyújtott egy éven belüli fogyasztási hitelekkel és egyéb hitelekkel szemben a folyószámlahitelnek nincs meghatározott lejárat, és általában jóváhagyott, de azt a banknak adott előzetes értesítés nélkül veszik igénybe. Általában a hitelintézet vagy egyéb intézmény a háztartás vagy nem pénzügyi vállalat által igénybe vehető folyószámlahitel összegére és leghosszabb időtartamára felső határt szab meg. Az MPI-kamatláb-statisztikák minden banki folyószámlahitel tartalmaznak, függetlenül attól, hogy azok az adatszolgáltató és a háztartás vagy nem pénzügyi vállalat között megállapodott határon belül vagy azon túl vannak. A folyószámlahitelre – például különleges díjak formájában – alkalmazott büntetőkamat, mint egyéb díjösszetevő, nem része az 1. pontban meghatározott évesített kamatlábnak, mivel ez a fajta kamat csak a hitelek kamatlábrészét foglalja magában.
45. Az MPI-kamatláb-statisztika szempontjából a nem pénzügyi vállalatoknak nyújtott új egyéb hitelek, azaz a 2. függelék 24–29. mutatói összegtől függetlenül magukban foglalják a vállalkozásoknak nyújtott összes hitelt, kivéve a folyószámlahiteleket. A hó végi állományokra vonatkozó 1. függelékben meghatározott, nem pénzügyi vállalatoknak nyújtott hitelek a 2423/2001/EK rendelet (EKB/2001/13) I. mellékletének 3. részében szereplő meghatározást követik, és magukban foglalják a folyószámlahiteleket.
46. Az MPI-kamatláb-statisztika szempontjából a háztartásoknak nyújtott új fogyasztási hitelek, azaz a 2. függelék 13., 14., 15. és 30. mutatói magukban foglalják az összes, áruk és szolgáltatások személyes igénybevételére nyújtott hitelt a folyószámlahitelek kivételével. A hó végi állományokra vonatkozó, 1. függelékben szereplő fogyasztási hitel a 2423/2001/EK rendelet (EKB/2001/13) I. mellékletének 3. részében szereplő meghatározást követi, és magában foglalja a folyószámlahiteleket.
47. A háztartásoknak nyújtott lakáscélú hitelek, azaz az 1. függelék 6–8. mutatói és a 2. függelék 16–19. és 31. mutatói lehetnek biztosítékkal fedezettek vagy biztosíték nélküliek. A biztosítékkal fedezett hitelek esetében a biztosíték lehet maga az ingatlan vagy egyéb eszközök. Az MPI-kamatláb-statisztika nem tesz különbséget a háztartásoknak lakásvásárlásra nyújtott fedezeti biztosítékkal ellátott és a biztosíték nélküli hitelek között. Az MPI-kamatláb-statisztika szempontjából a háztartásoknak nyújtott új lakáscélú hiteleken, azaz a 2. függelék 16–19. és 31. mutatóin a folyószámlahitelektől eltérő, lakáscélú beruházásra – beleértve az építkezésre és a felújításra – nyújtott hiteleket kell érteni. A hó végi állományokra vonatkozó, 1. függelékben szereplő, háztartásoknak nyújtott lakáscélú hitelek a 2423/2001/EK rendelet (EKB/2001/13) I. mellékletének 3. részében található meghatározást követik, és magukban foglalják a folyószámlahiteleket.
48. Az MPI-kamatláb-statisztika szempontjából a háztartásoknak egyéb célokra nyújtott új hiteleken, azaz a 2. függelék 20–22. mutatóin a folyószámlahitelektől eltérő, üzleti, adósságfinanszírozási, oktatási stb. célokra nyújtott hiteleket kell érteni. A hó végi állományokra vonatkozó, az 1. függelékben szereplő, háztartásoknak nyújtott egyéb hitelek a 2423/2001/EK rendelet (EKB/2001/13) I. mellékletének 3. részében található meghatározást követik, és magukban foglalják a folyószámlahiteleket.
49. A hó végi állományokra vonatkozó MPI-kamatlábak szempontjából a fogyasztási hitelek, a háztartásoknak nyújtott lakáscélú és egyéb célú hitelek együttesen alkotják a rezidens hitelintézetek és egyéb intézmények által háztartásoknak nyújtott összes hitelt.
50. Az új szerződésekre vonatkozó MPI-kamatlábak szempontjából a folyószámlahitelek, a háztartásoknak fogyasztási célra, lakáscélra és egyéb célra nyújtott hitelek együttesen alkotják a rezidens hitelintézetek és egyéb intézmények által háztartásoknak nyújtott összes hitelt.

⁽¹⁾ HL L 333., 2001.12.17., 1. o.

XIV. Összeghatár szerinti bontás

51. A nem pénzügyi vállalatoknak nyújtott egyéb hitelek, azaz a 2. függelék 24–29. mutatói esetében két összegkategóriát különböztetnek meg: „legfeljebb 1 millió euro” és „1 millió euro felett”. Az összeg az új szerződésnek minősülő egyszeri hitelszerződésre vonatkozik és nem a nem pénzügyi vállalat és az adatszolgáltató közötti összes üzletre.

XV. Eredeti lejárat, felmondási idő vagy kamatrögzítés szerinti bontás

52. Az eszköz típusától és attól függően, hogy az MPI-kamatláb hó végi állományokra vagy új szerződésekre vonatkozik, a statisztikai jelentések az eredeti lejárat, a felmondási idő vagy a kamatrögzítés időtartama szerinti bontást alkalmaznak. E bontások időszavokra vagy tartományokra vonatkoznak, például egy legfeljebb kétéves, lekötött betétre vonatkozó kamatláb a két nap és legfeljebb két év közötti eredeti lejáratú összes lekötött betét átlagkamatlábára utal.
53. Az eredeti lejárat és a felmondási idő szerinti bontás a 2423/2001/EK rendelet (EKB/2001/13) I. mellékletének 3. részében található meghatározást követi. Az eredeti lejárat szerinti bontást – a repók kivételével – a hó végi állományokra vonatkozó összes betétkategóriára és az 1. függelékben szereplő, hó végi állományokra vonatkozó összes hitelkategóriára alkalmazzák. Az eredeti lejárat szerinti bontást alkalmazzák továbbá a határozott futamidejű új betétszerződésekre, míg a felmondási idő szerinti bontást a 2. függelékben szereplő, felmondásos új betétszerződésekre.
54. A 2. függelékben szereplő, új szerződésekre vonatkozó hitelkamatlábakat a szerződésben szereplő kamatrögzítés időtartama szerint bontják. Az MPI-kamatláb-statisztika szempontjából a kamatrögzítés időtartama a szerződés kezdetekor előre meghatározott időtartam, amely alatt a kamatláb értéke nem változhat. A kamatrögzítés kiindulási időtartama megegyezhet a hitel eredeti lejáratával vagy lehet annál rövidebb időszak. A kamatláb értéke csak akkor tekinthető megváltoztathatatlannak, ha pontos számban (például 10 %) vagy egy bizonyos időpontban érvényes referencia-kamatláb-tól való eltérés formájában (például hathónapos Euribor plusz 2 százalékpont bizonyos napon és időpontban) határozzák meg. Amennyiben a szerződés kezdetekor a háztartás vagy nem pénzügyi vállalat és az adatszolgáltató megállapodik egy bizonyos időszakon keresztül alkalmazandó kamatláb-számítási eljárásban (például hathónapos Euribor plusz 2 százalékpont három éven keresztül), ez nem tekinthető kamatrögzítésnek, mivel a kamatláb értéke a három év során változhat. Az új hitelszerződésekre vonatkozó MPI-kamatláb-statisztikák csak azt a kamatlábat foglalják magukban, amelyről a kamatrögzítés kezdeti időszakát illetően a szerződés kezdetén vagy a hitel újratárgyalását követően egyeznek meg. Amennyiben a kamatrögzítés kezdeti időszakának lejártával a kamatláb automatikusan változó kamatlábbá válik, ezt az új szerződésekre vonatkozó MPI-kamatlábak nem tükrözik, csak a hó végi állományokra vonatkozóak.
55. A háztartásoknak fogyasztási és egyéb célra nyújtott hitelek, valamint a nem pénzügyi vállalatoknak legfeljebb 1 millió euro határig és 1 millió euro felett nyújtott egyéb hitelek esetében a kamatrögzítés alábbi három kezdeti időszakát különböztetik meg:
- változó kamatozás vagy legfeljebb egy éves kamatrögzítés (beleértve az egy évet is),
 - hosszú, legalább 1, legfeljebb 5 éves kamatrögzítés (az 5. évet is beleértve), és
 - hosszú, 5 éven túli kamatrögzítés.
56. A háztartásoknak lakáscélra nyújtott hitelek esetében a kamatlábrögzítés alábbi négy kezdeti időszakát különböztetik meg:
- változó kamatozás vagy legfeljebb egy éves kamatrögzítés (beleértve az egy évet is),
 - hosszú, legalább 1, legfeljebb 5 éves kamatrögzítés (az 5. évet is beleértve),
 - hosszú, legalább 5, legfeljebb 10 éves kamatrögzítés (a 10. évet is beleértve),
 - hosszú, 10 éven túli kamatrögzítés.
57. A kamatrögzítés nélküli hiteleket a legfeljebb egy éves kamatrögzítés kategóriában „változó kamatozásként” jelentik.

5. RÉSZ

Adatszolgáltatási kötelezettségek

58. Az összes részt vevő tagállamra vonatkozó összesített adatok levezetése érdekében az 1. és 2. függelékben szereplő minden egyes instrumentumfajtára három összesítési szintet alkalmaznak.

XVI. Statisztikai adatok az adatszolgáltatók szintjén

59. Az összesítés első szintjét az adatszolgáltatók a 60–65. pontban meghatározottak szerint végzik. Az NKB-k azonban kérhetik az adatszolgáltatókat, hogy egyedi betétek és hitelek szintjén szolgáltatassanak adatot. Az adatokat azon részt vevő tagállam NKB-jának jelentik, amelyben az adatszolgáltató rezidens.

60. Amennyiben a hó végi állományokra vonatkozó kamatlábakat, azaz az 1. függelék 1–14. mutatóit a hó végi megfigyelések pillanatfelvételeként összesítik, az adatszolgáltatók minden egyes instrumentumfajtaúra a hónap utolsó napjára vonatkozó súlyozott átlagkamatlábát kötelesek jelenteni, így alkalmazva az e rendeletben foglalt meghatározásokat és szabályokat.
61. Amennyiben a hó végi állományokra vonatkozó kamatlábakat, azaz az 1. függelék 1–14. mutatóit a hónap átlagára utaló implicit kamatlábként összesítik, az adatszolgáltatók az egyes instrumentumfajtaúra a hónap során elhatárolt fizetendő vagy követelt kamatokot és ugyanazon hónap során a betétek és hitelek átlagos állományát kötelesek jelenteni, így alkalmazva az e rendeletben foglalt meghatározásokat és szabályokat.
62. Amennyiben az egynapos és a folyószámlabetétekre, felmondásos betétekre és folyószámlahitelekre vonatkozó kamatlábakat, azaz a 2. függelék 1., 5., 6., 7., 12. és 23. mutatóit hó végi megfigyelések pillanatfelvételeként összesítik, az adatszolgáltatók az egyes instrumentumfajtaúra tekintetében a hónap utolsó napján érvényes súlyozott átlagkamatlábát kötelesek jelenteni, így alkalmazva az e rendeletben foglalt meghatározásokat és szabályokat. Ezenkívül az adatszolgáltatók a folyószámlahitelek, azaz a 2. függelék 12. és 23. mutatói esetében jelentik a hónap végén fennálló összeget.
63. Amennyiben az egynapos és a folyószámlabetétekre, felmondásos betétekre és folyószámlahitelekre vonatkozó kamatlábakat, azaz a 2. függelék 1., 5., 6., 7., 12. és 23. mutatóit a hónap átlagára vonatkozó implicit kamatlábként összesítik, az adatszolgáltatók az egyes instrumentumfajtaúra tekintetében a hónap során elhatárolt fizetendő vagy járó kamatot és ugyanazon hónap során a betétek és hitelek átlagos állományát kötelesek jelenteni, így alkalmazva az e rendeletben foglalt meghatározásokat és szabályokat. Ezenkívül az adatszolgáltatók a banki folyószámlahitelek, azaz a 2. függelék 12. és 23. mutatói esetében jelentik a hónap végén fennálló összeget.
64. Az új szerződésekre vonatkozó minden egyes instrumentumfajta, azaz a 2. függelékben szereplő 2–4., 8–11., 13–22. és 24–31. mutató esetében az adatszolgáltatók súlyozott átlagkamatlábát jelentenek, az e rendeletben foglalt meghatározások és szabályok alkalmazásával. Ezenkívül az adatszolgáltatók a 2. függelékben szereplő 2–4., 8–11., 13–22. és 24–29. mutató mindegyikére vonatkozóan jelentik a hónap során az egyes instrumentumfajtaúkból kötött új szerződések összegét.
65. Azok a hitelintézetek és egyéb intézmények, amelyeket valamely NKB felhatalmazott az MPI-kamatláb-statisztikák együttes, csoportként történő benyújtására, fiktív adatszolgáltatónak minősülnek, és a 60–62. bekezdésben meghatározott adatokat a csoport egészére vonatkoztatva jelentik. Ezenkívül a fiktív adatszolgáltató minden évben köteles jelenteni minden egyes eszközkategória tekintetében a csoporton belüli adatszolgáltatók számát és a kamatlábak szórását az adott intézmények körében. A csoporton belüli adatszolgáltatók számát és a szórását október hónapra vonatkozóan és az októberi adatokkal együtt kell jelenteni.

XVII. Nemzeti súlyozott átlagkamatlábak

66. Az összesítés második szintjét az NKB-k végzik. Összesítik az összes nemzeti adatszolgáltató által jelentett kamatlábakat és kapcsolódó összegeket, amely alapján minden egyes instrumentumfajtaúra kiszámítják a nemzeti súlyozott átlagkamatlábát. Az adatokat az Európai Központi Banknak (EKB) jelentik.
67. A hó végi állományokra vonatkozó minden egyes instrumentumfajta, azaz az 1. függelék 1–14. mutatói esetében az NKB-k az e rendeletben foglalt meghatározások és szabályok alkalmazásával jelentik a nemzeti súlyozott átlagkamatlábát.
68. Az új szerződésekre vonatkozó minden egyes instrumentumfajta, azaz a 2. függelék 1–31. mutatói esetében az NKB-k az e rendeletben foglalt meghatározások és szabályok alkalmazásával jelentik a nemzeti súlyozott átlagkamatlábát. Ezenkívül az NKB-k a 2. függelék 2–4. és 8–29. mutatói mindegyikére nézve jelentik az egyes instrumentumfajtaúkból a referenciahónap során nemzeti szinten kötött új szerződések összegét. Az új szerződések összege az \hat{Y} adatszolgáltatói körre, azaz a teljes lehetséges adatszolgáltatói körre vonatkozik. Ily módon amennyiben az adatszolgáltatók kiválasztásánál a mintavételi megközelítést alkalmazzák, nemzeti szinten a teljes sokaság levezetésére bővítési tényezőket alkalmaznak ⁽¹⁾. A bővítési tényezők a π_i kiválasztási valószínűség fordítottjai, azaz $1/\pi_i$. Az új szerződések összegére vonatkozó \hat{Y} teljes adatszolgáltatói kört ezt követően a következő általános képlet segítségével becsülik meg ⁽²⁾:

$$\hat{Y} = \sum_{i \in S} \frac{y_i}{\pi_i}$$

ahol:

y_i az i. intézmény új szerződéseinek összege és

π_i az i. intézmény kiválasztásának valószínűsége.

⁽¹⁾ A súlyozott átlagkamatlábak esetén nincs szükség bővítési tényezőkre, amennyiben azt feltételezik, hogy a minta alapján végzett becslés a teljes lehetséges adatszolgáltatói körre vonatkozó becslés.

⁽²⁾ Ez a Horvitz-Thompson becslőfüggvényként ismert.

69. Az NKB-k a hó végi állományokra és új szerződésekre vonatkozó MPI-kamatlábakat négy tizedes pontossággal jelentik az EKB-nak. Ez nem érinti az NKB-k által az adatgyűjtés részletességére vonatkozóan hozott döntést. A közzétett eredmények nem tartalmaznak kettőnél több tizedest.
70. Az NKB-k kötelesek feltüntetni az MPI-kamatláb-statisztikát befolyásoló bármely szabályozó intézkedést a nemzeti adatokkal együtt benyújtott módszertani megjegyzésekben.
71. Azok az NKB-k, amelyek az adatszolgáltatók kiválasztásánál a mintavételi megközelítést alkalmazzák, a kiindulási minta tekintetében feltüntetik a mintavételi hiba becslést. A minta minden egyes karbantartását követően jelentik az új becslést.

XVIII. A részt vevő tagállamok összesített eredményei

72. Az instrumentumfajták egyes részt vevő tagállamonkénti végső, az összes részt vevő tagállamot magában foglaló adatokká való összesítését az EKB végzi el.

6. RÉSZ

Egyes termékek kezelése

73. A következő 74–82. pontban meghatározott termékek kezelése referenciaként szolgál a hasonló jellemzőkkel bíró termékek kezeléséhez.
74. A lépcsőzetesen növekvő (csökkenő) kamatú betét vagy hitel olyan lekötött betét vagy hitel, amelyre évről évre előre meghatározott számú százalékponttal emelkedő (csökkenő) kamatlábat alkalmaznak. A lépcsőzetesen növekvő (csökkenő) kamatú betétek és hitelek olyan eszközök, amelyek kamatozása a teljes futamidő alatt rögzített. A betét vagy hitel teljes futamidejére vonatkozó kamatot és az egyéb feltételeket előre megállapítják a t_0 időpontban, a szerződés megkötésekor. A lépcsőzetesen növekvő kamatú betétre példaként szolgálhat egy négyéves lekötött betét, amelyre az első évben 5 %, a második évben 7 %, a harmadik évben 9 % és a negyedik évben 13 % kamatot fizetnek. Az új szerződésre évesített kamat, amely az MPI-kamatláb-statisztikában a t_0 időpontban szerepel, az „1 + kamatláb” tényező mértani átlaga. A 3. pontnak megfelelően az NKB-k kérhetik az adatszolgáltatókat, hogy erre a típusú termékre alkalmazzák az NDER-t. A hó végi állományokra vonatkozó évesített kamat, amelyet a t_0 és t_3 időpont között alkalmaznak, az adatszolgáltató által az MPI-kamatláb kiszámításakor alkalmazott kamat, azaz a négyéves lekötött betét példája esetében a t_0 időpontban 5 %, a t_1 időpontban 7 %, a t_2 időpontban 9 % és a t_3 időpontban 13 %.
75. Az egynapos és a folyószámlabetétekhez kapcsolódhatnak hitelkártya-konstrukciók. A hitelintézetekkel vagy egyéb intézménnyel kötött hitelkártya-szerződés megkötésekor a háztartásnak vagy nem pénzügyi vállalatnak lehet olyan lehetősége, hogy a hitelkártya-konstrukció keretében felhasznált összeg egy részét vagy egészét egy egynapos és folyószámlabetét automatikus terhelése útján (a készpénzkiadó automaták vagy csekkok is lehetségesek) rendszeresen megtérítse. Amennyiben a háztartás vagy nem pénzügyi vállalat által e célra használt számla elégséges fedezettel rendelkezik, nem számolnak fel kamatot. Amennyiben a fedezet nem elégséges, és ha a hitelintézet vagy egyéb intézmény felhatalmazást ad a lehívásra, az egynapos és folyószámlabetét folyószámlahitellé változik. Az ilyen folyószámlahitelre az adatszolgáltató által kivetett kamatot fel kell tüntetni az MPI-kamatláb-statisztikában.
76. A hitelkeretek általában folyószámlahitelhez kapcsolódnak. Ezek nyújthatók „keretszerződés” alapján is, amelyek lehetővé teszik az ügyfél számára, hogy többféle hitelszámláról hívjon le hitelt egy bizonyos összeghatárig, amely az összes hitelszámlára együttesen vonatkozik. Az ilyen keretszerződés megkötésekor nem határozzák meg a hitel formáját és/vagy lehívásának időpontját és/vagy kamatlábat, hanem megállapodhatnak ezek lehetséges változatairól. Az ilyen keretszerződések nem szerepelnek az MPI-kamatláb-statisztikában. Azonban amint a keretszerződés szerint megállapodott hitelt lehívják, az új üzletként bekerül a statisztikába, és szerepel a hó végi állományok között. A hitel kezelése az új szerződésekre vonatkozó statisztikában attól függ, hogy az ügyfél a 17., 20. és 21. pont szerint milyen típusú számlát választ a hitel lehívására.
77. Létezhetnek szabályozott takarékbetétek alapkamattal plusz hűség- és/vagy növekedési prémiummal. A betét elhelyezésekor még nem biztos, hogy a prémiumot kifizetik-e vagy sem. A kifizetés a háztartás vagy nem pénzügyi vállalat jövőbeni, még nem ismert megtakarítási magatartásától függ. Általában a betét elhelyezésének idején a háztartás vagy nem pénzügyi vállalat vonatkozásában még nem bizonyos hűség- vagy növekedési prémiumokat nem veszik figyelembe az új szerződésre vonatkozó évesített kamatlábnál. A hó végi állományokra évesített kamatláb mindig az adatszolgáltató által az MPI-kamatláb kiszámítása idején alkalmazott kamatlábakat foglalja magában. Ily módon ha az adatszolgáltató ilyen hűség- vagy növekedési prémiumot fizet, ezt a hó végi állományokra vonatkozó statisztikában tünteti fel.
78. A háztartások vagy nem pénzügyi vállalatok számára kínálhatnak hiteleket azokhoz kapcsolódó származtatott szerződésekkel, azaz kamatcsere/cap/floor stb. termékkel együtt. A szokásnak megfelelően az ilyen kapcsolódó származtatott szerződések nem szerepelnek az új szerződésekre vonatkozó évesített kamatlábnál. A hó végi állományokra vonatkozó évesített kamatláb mindig az adatszolgáltató által az MPI-kamatláb kiszámításakor alkalmazott kamatlábakat foglalja magában. Ily módon amennyiben egy ilyen származtatott szerződést érvényesítenek, és az adatszolgáltató a háztartásnak vagy nem pénzügyi vállalatnak felszámított kamatlábat módosítja, ezt a hó végi állományokra vonatkozó statisztikában tünteti fel.

79. Kínálhatnak két összetevőből álló betéteket: lekötött betét, amelyre rögzített kamatlábat alkalmaznak és egy beágyazott származtatott szerződés, amely hozama valamely meghatározott tőzsdeindex vagy kétoldalú árfolyam értékéhez kötött, és amelyet legalább 0 %-os kamatlábon garantálnak. A két összetevő lejáratára lehet megegyező és eltérő is. Az új szerződésekre vonatkozó évesített kamatláb a lekötött betét kamatlábat tartalmazza, mivel ez tükrözi a betéttelhelyező és az adatszolgáltató közötti megállapodást, és ismert a pénz elhelyezésének idején. A betét másik, valamely tőzsdeindex vagy kétoldalú árfolyam értékéhez kötődő összetevőinek hozama csak utólag – a szerződés lejáratakor – válik ismertté, és ezért azt az új szerződésre vonatkozó kamatláb nem foglalhatja magában. Így csak a 0 %-os garantált minimális hozamot kell feltüntetni. A hó végi állományokra vonatkozó évesített kamatláb mindig az adatszolgáltató által az MPI-kamatláb számításakor alkalmazott kamatlábat foglalja magában. A lejárat napjáig a meghatározott futamidejű termékre alkalmazott kamatlábat tüntetik fel, csakúgy, mint a beágyazott származtatott terméket tartalmazó betét garantált minimális hozamát. A hó végi állományokra vonatkozó MPI-kamatlábak csak lejáratkor tükrözik az adatszolgáltató által fizetett évesített kamatlábat.
80. A 2423/2001/EK rendelet (EKB/2001/13) I. mellékletének 3. részében meghatározott két éven túli lejáratú betétek tartalmazhatnak nyugdíj-előtakarékosági számlákat. A nyugdíj-előtakarékosági számlák nagyobb részét értékpapírokban helyezik el, és ezért a számlák kamatlába a kapcsolódó értékpapírok hozamától függ. A nyugdíj-előtakarékosági számlák fennmaradó részét készpénzben tartják, és a hitelintézet vagy egyéb intézmény határozza meg a kamatot ugyanúgy, mint egyéb betétek esetén. A betét elhelyezésének idején a nyugdíj-előtakarékosági számla háztartásnak járó teljes hozama nem ismert, és az akár negatív is lehet. Továbbá a betét elhelyezésének idején a háztartás és a hitelintézet vagy egyéb intézmény nem állapodik meg az értékpapírokba befektetett részre vonatkozó kamatlábról, csak a fennmaradó betétrészt illetően. Ily módon az MPI-kamatláb-statisztika csak az értékpapírokba be nem fektetett betétrészt terjed ki. Az új szerződésekre vonatkozó évesített kamatlábként a háztartás és az adatszolgáltató között a betét elhelyezésének idején a betétrésztre vonatkozóan megállapodott kamatlábat kell jelenteni. A hó végi állományokra vonatkozó évesített kamatláb az adatszolgáltató által az MPI-kamatláb kiszámításakor a nyugdíj-előtakarékosági számla betét részére alkalmazott kamatláb.
81. A lakás-előtakarékosági konstrukció olyan hosszú lejáratú, alacsony hozamú megtakarítási rendszer, amely bizonyos idejű megtakarítás után kedvezményes kamatú lakáscélú hitelre jogosítja fel a háztartást vagy nem pénzügyi vállalatot. A 2423/2001/EK rendelet (EKB/2001/13) I. melléklete 3. részének megfelelően ezeket a megtakarítási konstrukciókat a két évnél hosszabb, lekötött betétek közé kell besorolni mindaddig, amíg azok betétként működnek. Hitellé való átalakításukkor azokat háztartásoknak nyújtott lakáscélú hiteleként kell besorolni. Az induló betét elhelyezésekor megállapodott kamatlábat az adatszolgáltatók új betéti szerződésként jelentik. Az új szerződések ennek megfelelő összege az elhelyezett pénz összege. Az idők során ezen betét összegének növekedése csak a hó végi állományokban jelenik meg. Amikor a betét átalakul hitellé, ezt az új hitelt új hitelezési szerződésként kell nyilvántartani. A kamatláb az adatszolgáltató által kínált kedvezményes kamatláb. A súly a háztartásnak vagy nem pénzügyi vállalatnak nyújtott hitel teljes összege.
82. A 2423/2001/EK rendelet (EKB/2001/13) I. mellékletének 3. része szerinti francia állami lakáscélú konstrukciót, a *plan d'épargne-logement (PEL)* konstrukciót két évnél hosszabb futamidőre lekötött betétként sorolják be. Az ilyen PEL-konstrukciók feltételeit és a kamatlábat jogszabály szabályozza és rögzíti, amely kamatláb a betét teljes futamideje során változatlan, azaz a PEL-konstrukciók minden egyes „generációjához” azonos kamatláb kapcsolódik. A PEL-konstrukciók szabályozott, hosszú lejáratú megtakarítási konstrukciók, amelyeket legalább négy évig fenn kell tartani; az ügyfél minden évben köteles a rendelet által meghatározott minimumösszeget betétként elhelyezni a PEL-konstrukcióban, de a szerződés futamideje alatt bármikor növelheti a befizetések összegét. Az új PEL-konstrukció megnyitásakor az indulóbetétet az adatszolgáltatók új szerződésként jelentik. A PEL-konstrukció keretében induláskor elhelyezett összeg lehet nagyon alacsony is, ami azt jelenti, hogy az új szerződési kamathoz kapcsolódó súlyozás is viszonylag alacsony. Ez a megközelítés biztosítja, hogy az új üzleti kamat mindig tükrözi a PEL-konstrukciók aktuális generációjának feltételeit. Az új PEL-konstrukciókra alkalmazott kamatláb változásait az új üzleti kamatláb tükrözi. A fogyasztók olyan jellegű reakciója, amely során egyéb hosszú lejáratú betétekből már létező PEL-konstrukciókba mozdítják el portfóliójukat, nem tükröződik az új szerződéses kamatlábakban, csak a hó végi állományok kamatlábaiban. A négyéves időszak végén az ügyfél igénybe veheti a kedvezményes kamatú hitelt, vagy megújíthatja a szerződést. Mivel a PEL-konstrukció ilyen megújítása automatikusan, az ügyfél aktív részvétele nélkül történik, és mivel a szerződés feltételeit, köztük a kamatlábat nem tárgyalják újra, a 21. pontnak megfelelően az ilyen megújítás nem minősül új szerződésnek. A szerződés megújításakor az ügyfél további betéteket helyezhet el, feltéve hogy a fennálló összeg nem haladja meg a meghatározott felsőértéket, és a szerződés nem hosszabb, mint a lejáratra meghatározott évek legnagyobb száma. Amennyiben a szerződés eléri a felső összeghatárt vagy a leghosszabb futamidőt, a szerződés teljesítése megszűnik. A háztartás vagy nem pénzügyi vállalat továbbra is jogosult a hitelfelvételre, és kamatot is kap a PEL-konstrukció megnyitásakor érvényes feltételek szerint mindaddig, amíg a betét a bank könyveiben kerül nyilvántartásra. A kormány – a hitelintézet vagy egyéb intézmény által kínált kamatlábon felül – további kamatfizetés formájában támogatja a PEL-konstrukciókat. A 6. pontnak megfelelően az MPI-kamatláb-statisztikában a kamatnak csak a hitelintézet vagy egyéb intézmény által fizetett részét tüntetik fel. A kormánytól származó támogatást, amelyet a hitelintézetnek vagy egyéb intézménynek keresztül, de nem annak terhére fizetnek, figyelmen kívül kell hagyni.

1. függelék

Hó végi állományokra vonatkozó kamatlábak eszközkategóriái

Az alábbi instrumentumfajták mindegyikére ⁽¹⁾ ⁽²⁾ évesített kamatlábat (AAR) ⁽³⁾ kell meghatározni. A hó végi mérések pillanatfelvétele esetén az adatszolgáltatók minden egyes mutató tekintetében súlyozott átlagkamatlábát adnak meg, míg a havi átlagra utaló implicit kamatlábak esetén az adatszolgáltatók mutatónként az elhatárolt kamatot és a betétek és hitelek átlagos állományát jelentik, az e rendeletben foglalt meghatározások és szabályok alkalmazásával.

	Szektor	Instrumentumfajta	Eredeti lejárat	Hó végi állomány mutatószáma	Adatszolgáltatási kötelezettség
Betétek euró-ban	Háztartások (*)	Lekötött betét	legfeljebb 2 éves	1	AAR
			2 éven túli	2	AAR
	Nem pénzügyi vállalatok	Lekötött betét	legfeljebb 2 éves	3	AAR
			2 éven túli	4	AAR
	Repók			5	AAR
Hitelek euró-ban	Háztartások (*)	Lakáscélú	legfeljebb 1 éves	6	AAR
			1 éven túl legfeljebb 5 éves	7	AAR
			5 éven túli	8	AAR
		Fogyasztási hitel és egyéb hitelek	legfeljebb 1 éves	9	AAR
			1 éven túl legfeljebb 5 éves	10	AAR
			5 éven túl	11	AAR
	Nem pénzügyi vállalatok		legfeljebb 1 éves	12	AAR
			1 éven túl legfeljebb 5 éves	13	AAR
			5 éven túl	14	AAR

(*) Beleértve a háztartásokat segítő nonprofit intézményeket.

A 2. függelékben szereplő alábbi instrumentumfajták esetében az új szerződés fogalmát a teljes állományra ki kell terjeszteni, azaz a hó végi állományokra ⁽¹⁾ ⁽²⁾, és évesített kamatlábat (AAR) ⁽³⁾ kell jelenteni. A hó végi mérések pillanatfelvétele esetén az adatszolgáltatók minden egyes mutatót illetően súlyozott átlagkamatlábát adnak meg, míg a havi átlagra utaló implicit kamatlábak esetén az adatszolgáltatók mutatónként az elhatárolt kamatot és a betétek és hitelek átlagos állományát jelentik, az e rendeletben foglalt meghatározások és szabályok alkalmazásával. Ezenkívül a 12. és 23. mutató esetében minden adatszolgáltató köteles jelenteni a hó végén fennálló összeget.

	Szektor	Instrumentumfajta	Felmondási idő	Új szerződés mutatószáma	Adatszolgáltatási kötelezettség
Betétek euró-ban	Háztartások (*)	Egynapos és folyószámla		1	AAR
		Felmondásos (**)	legfeljebb 3 hónapos felmondással	5	AAR
			3 hónapon túli felmondással	6	AAR
	Nem pénzügyi vállalatok	Egynapos és folyószámla		7	AAR

(*) Beleértve a háztartásokat segítő nonprofit intézményeket.

(**) Ennek az instrumentumfajtának az esetében a háztartásokat és a nem pénzügyi vállalatokat összesítik, és a háztartási szektornál mutatják ki, mivel az összes részt vevő tagállam mindegyikében a felmondásos betétek fennálló összegeinek mintegy 98 %-át azok teszik ki.

⁽¹⁾ Abban a részt vevő tagállamban, ahol a részt vevő tagállamokban rezidens háztartások és nem pénzügyi vállalatok rezidens hitelintézetekkel és egyéb intézményekkel folytatott banki üzleti tevékenységében a következő instrumentumfajta valamelyikét nem alkalmazzák, az instrumentumfajta figyelmen kívül kell hagyni.

⁽²⁾ A következő táblázatban a „legfeljebb x éves” kifejezés „belső és az e beleértve” jelentéssel szerepel.

⁽³⁾ Vagy szűken meghatározott effektív kamatlábat (NDER).

	Szektor	Instrumentumfajta	Felmondási idő	Új szerződés mutatószáma	Adatszolgáltatási kötelezettség
Hitelek euró-ban	Háztartások (*)	Folyószámlahitel		12	AAR, összeg
	Nem pénzügyi vállalatok	Folyószámlahitel		23	AAR, összeg

(*) Beleértve a háztartásokat segítő nonprofit intézményeket.

2. függelék

Új szerződésre vonatkozó kamatlábak instrumentumfajtái

Az alábbi instrumentumfajták mindegyikére ⁽¹⁾ ⁽²⁾ évesített kamatlábat (AAR) ⁽³⁾ kell meghatározni. Amennyiben az egynapos és a folyószámlabetétek, a felmondásos betétek és a folyószámlahitelek kamatlábait, azaz az 1., 5., 6., 7., 12. és 23. mutatót:

- hó végi megfigyelések pillanatfelvételeként képezik le, az adatszolgáltatók az 1–29. mutatók mindegyikére súlyozott átlagkamatlábát adnak meg, továbbá a 2–4., 8–11., 13–22. és 24–29. mutató esetében jelentik a hónap során kötött új szerződések összegét az e rendeletben foglalt meghatározások és szabályok alkalmazásával,
- a havi átlagra utaló implicit kamatlábként képezik le, az adatszolgáltatók a 2–4., 8–11., 13–22. és 24–31. mutatók mindegyikére súlyozott átlagkamatlábát adnak meg, és ezenkívül jelentik a hónap során kötött új szerződések összegeit, míg az 1., 5., 6., 7., 12. és 23. mutató esetében adatot szolgáltatnak az elhatárolt kamatról és betétek és hitelek állományáról, az e rendeletben foglalt meghatározások és szabályok alkalmazásával.

Minden adatszolgáltató köteles jelenteni a folyószámlahitelek, azaz a 12. és 23. mutatók hó végén fennálló egyenlegét.

	Szektor	Instrumentumfajta	Eredeti lejárat, felmondási idő, induláskori kamatrögztés	Új szerződés mutatószáma	Adatszolgáltatási kötelezettség
Betétek euróban	Háztartások (*)	Egynapos és folyószámla (***)		1	AAR
		Lekötött betét	legfeljebb 1 éves lejárat	2	AAR, összeg
			1 éven túli, legfeljebb 2 éves lejárat	3	AAR, összeg
			2 éven túli	4	AAR, összeg
		Felmondásos (**) (***)	Legfeljebb 3 hónapos felmondással	5	AAR
			3 hónapon túli felmondás	6	AAR
	Nem pénzügyi vállalatok	Egynapos betét és folyószámla (***)		7	AAR
		Meghatározott lejáratral	legfeljebb 1 éves lejárat	8	AAR, összeg
			1 éven túli, legfeljebb 2 éves lejárat	9	AAR, összeg
	2 évet meghaladó lejárat		10	AAR, összeg	
Repók				11	AAR, összeg
Hitelek euróban	Háztartások (*)	Folyószámlahitel (***)		12	AAR, összeg
		Fogyasztási	Változó kamatozás vagy legfeljebb egy éves kamatrögztés	13	AAR, összeg
			1 éven túli, legfeljebb 5 éves kamatrögztés	14	AAR, összeg
	5 éven túli kamatrögztés		15	AAR, összeg	
	Lakáscélú	Változó kamatozás vagy legfeljebb egy éves kamatrögztés	16	AAR, összeg	
		1 éven túli, legfeljebb 5 éves kamatrögztés	17	AAR, összeg	

(*) Beleértve a háztartásokat segítő nonprofit intézményeket.

(**) Ennek az instrumentumfajtának az esetében a háztartásokat és a nem pénzügyi vállalatokat összesítik, és a háztartási szektornál mutatják ki, mivel az összes részt vevő tagállam mindegyikében a felmondásos betétek fennálló összegeinek mintegy 98 %-át azok teszik ki.

(***) Ezen instrumentumfajta esetén az új szerződések fogalma a teljes állományra, azaz a hó végi állományokra is kiterjed.

(1) Abban a részt vevő tagállamban, ahol a részt vevő tagállamokban rezidens háztartások és nem pénzügyi vállalatok rezidens hitelintézetekkel és egyéb intézményekkel folytatott banki üzleti tevékenységében a következő eszközkategóriák valamelyikét nem alkalmazzák, az instrumentumfajta figyelmen kívül kell hagyni.

(2) A következő táblázatban a „legfeljebb” kifejezés „belül és azt is beleértve” jelentéssel szerepel.

(3) Vagy szűken meghatározott effektív kamatlábat (NDER).

	Szektor	Instrumentumfajta	Eredeti lejárat, felmondási idő, induláskori kamatrögzítés	Új szerződés mutatószáma	Adatszolgáltatási kötelezettség
		Egyéb célra	5 éven túli, legfeljebb 10 éves kamatrögzítés	18	AAR, összeg
			10 éven túli kamatrögzítés	19	AAR, összeg
			Változó kamatozás vagy legfeljebb egy éves kamatrögzítés	20	AAR, összeg
			1 éven túli, legfeljebb 5 éves kamatrögzítés	21	AAR, összeg
			5 éven túli kamatrögzítés	22	AAR, összeg
	Nem pénzügyi vállalatok	Folyószámlahitel (*)		23	AAR, összeg
		Egyéb hitelek 1 millió euro összeghatárig	Változó kamatozás vagy legfeljebb egy éves kamatrögzítés	24	AAR, összeg
			1 éven túli, legfeljebb 5 éves kamatrögzítés	25	AAR, összeg
			5 éven túli kamatrögzítés	26	AAR, összeg
		Egyéb hitelek 1 millió euro összeghatár felett	Változó kamatozás vagy legfeljebb egy éves kamatrögzítés	27	AAR, összeg
			1 éven túli, legfeljebb 5 éves kamatrögzítés	28	AAR, összeg
			5 éven túli kamatrögzítés	29	AAR, összeg

(*) Ezen instrumentumfajta esetén az új szerződések fogalma a teljes állományra, azaz a hó végi állományokra is kiterjed.

A hitelköltség-mutatót (APRC) a következő instrumentumfajtákra kell jelenteni. Minden egyes mutató esetében az adatszolgáltatók jelentik a súlyozott átlagkamatlábát az e rendeletben foglalt meghatározások és szabályok alkalmazásával.

	Szektor	Instrumentumfajta	Új szerződés mutatószáma	Adatszolgáltatási kötelezettség
Hitelek euróban	Háztartások (*)	Fogyasztási	30	APRC
		Lakáscélú	31	APRC

(*) Általában a háztartásokat segítő nonprofit intézményekkel együtt, de az NKB-k e tekintetben engedélyezhetnek eltérést.

III. MELLÉKLET

A TÉNYLEGES ADATSZOLGÁLTATÓK ÁLTAL ALKALMAZANDÓ MINIMUMSZABÁLYOK

Az Európai Központi Bank (EKB) által előírt statisztikai adatszolgáltatási kötelezettségek teljesítése érdekében az adatszolgáltatók a következő minimumszabályokat tartják be.

Az adattovábbítás minimumszabályai:

- a) az adatszolgáltatók a nemzeti központi bankok felé (NKB-k) időben teljesítik adatszolgáltatási kötelezettségüket, azon részt vevő tagállam NKB-ja által meghatározott határidőn belül, ahol az adatszolgáltató rezidens;
- b) a statisztikai jelentések módját és formátumát azon részt vevő tagállam NKB-ja által előírt technikai adatszolgáltatási követelmények határozzák meg, ahol az adatszolgáltató rezidens;
- c) megnevezik az adatszolgáltatónál felelős kapcsolattartó személy(eke)t; és
- d) betartják az azon részt vevő tagállam NKB-ja által meghatározott adatátviteli műszaki paramétereket, amelyben az adatszolgáltató rezidens.

A pontosság minimumszabályai:

- e) az adatszolgáltatók által jelentett statisztikai adatok helyesek, konzisztensek és teljes körűek; a meglévő hiányosságokat elismerik, és azokra magyarázattal szolgálnak azon részt vevő tagállam NKB-ja számára, amelyben az adatszolgáltató rezidens, és azokat a lehető leghamarabb megszüntetik;
- f) az adatszolgáltatók által jelentett statisztikai adatok nem tartalmaznak folytonossági és szerkezeti hiányosságokat;
- g) az adatszolgáltatók képesek megindokolni a szolgáltatott adatokból tükröződő változásokat;
- h) az adatszolgáltatók kötelesek betartani azon részt vevő tagállam NKB-ja által az adatok technikai továbbítása vonatkozásában előírt dimenziókat és tizedesjegy-előírásokat, amelyben az adatszolgáltató rezidens; és
- i) az adatszolgáltatók kötelesek betartani azon részt vevő tagállam NKB-ja által az adatok technikai továbbítása vonatkozásában előírt kerekítési szabályokat, amelyben az adatszolgáltató rezidens.

A koncepcionális megfelelés minimumszabályai:

- j) az adatszolgáltatók által jelentett statisztikai adatok megfelelnek az e rendeletben foglalt meghatározásoknak, konvencióknak, besorolásoknak és módszereknek;
- k) az e meghatározásoktól, konvencióktól, besorolásoktól és módszerektől való eltérések esetén – ahol lehetséges – az adatszolgáltatók rendszeresen ellenőrzik és számszerűsítik az általuk használt és az e rendeletben előírt szabályok közötti különbséget; és
- l) az adatszolgáltatók képesek magyarázattal szolgálni a szolgáltatott adatokban az előző időszak óta bekövetkezett folytonossági hiányra.

A helyesbítések minimumkövetelményei:

- m) az EKB és az NKB-k által előírt helyesbítési alapelveket és eljárásokat kell követni. A rendhagyó helyesbítéseket írásos magyarázattal kell ellátni.

IV. MELLÉKLET

E RENDELET ALKALMAZÁSÁRA VONATKOZÓ ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

1. A 2003. decemberi referencia-hónapig bezárólag az új szerződésekre és hó végi állományokra vonatkozó összesített nemzeti havi statisztikát az e rendelet 3. cikkének (4) bekezdésében meghatározott referencia-hónap végét követő 19. munkanap zárásától számított további két munkanapos késéssel lehet benyújtani az Európai Központi Banknak (EKB). Alternatív megoldásként a hó végi állományokra vonatkozó, összesített nemzeti havi statisztikát elégséges csak negyedévente egyszer benyújtani az EKB-nak, a naptári negyedév végét követő 19. munkanap zárásától számított további két munkanapos késéssel. Az EKB jóváhagyja, hogy a nemzeti központi bankok (NKB-k) rugalmasságot tanúsítsanak ezen átmeneti időszak nemzeti szintű végrehajtásában.
2. A 2004. januári referencia-hónaptól kezdve az adatokat, beleértve a hó végi állományokra vonatkozó összesített nemzeti havi statisztikai adatokat, az e rendelet 3. cikkének (4) bekezdésében meghatározott referencia-hónap végét követő 19. munkanapon kell benyújtani.
3. A 2006. decemberi referencia-hónapig bezárólag az I. melléklet 10. pontja a következőképpen szól:

„10. A nemzeti minta minimális mérete olyan, hogy

 - a) az új szerződésekre vonatkozó kamatlábak összes instrumentumfajta vonatkozó átlagának legnagyobb véletlen hibája ⁽¹⁾ ne haladja meg a 10 bázispontot 90 %-os megbízhatósági szintnél ⁽²⁾; vagy
 - b) lefedi a rezidens lehetséges adatszolgáltatói kör legalább 30 %-át; abban az esetben, ha a rezidens lehetséges adatszolgáltatói kör 30 %-a több mint 100, a nemzeti minta minimális mérete ettől függetlenül 100 adatszolgáltatóra korlátozódhat; vagy
 - c) az legalább 75 %-át lefedje a nemzeti mintát képező adatszolgáltatók által, a részt vevő tagállamokban rezidens háztartásoktól és nem pénzügyi vállalatoktól kapott euro-betétek állományának és az ezeknek nyújtott euro-hiteleknek.

$$^{(1)} D = z_{\alpha/2} * \sqrt{\text{var}(\hat{\theta})} \approx z_{\alpha/2} * \sqrt{\text{vár}(\hat{\theta})},$$

ahol D a maximális véletlen hiba, $z_{\alpha/2}$ a normáloszlásból vagy az adatok szerkezete szerinti bármilyen alkalmas eloszlásból (pl. t-eloszlás) számított tényező 1- α megbízhatósági szint feltételezésével, $\text{var}(\hat{\theta})$ a $\hat{\theta}$ paraméter becslőfüggvényének eltérése és $\text{vár}(\hat{\theta})$ a $\hat{\theta}$ paraméter becslőfüggvényének becslült eltérése.

- ⁽²⁾ Az NKB-k a 90 %-os biztonsági szinten mért 10 bázispontos abszolút mértéket közvetlenül átválthatják a becslő elfogadható maximális eltérési együtthatójában kifejezett relatív mértékre.”